

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Οι μακροσκελείς εξηγήσεις που αναγκάζομαι να δώσω μπορεί να είναι ενοχλητικές. Λυπάμαι, αλλά είναι απαραίτητες:

Αυτό εδώ είναι ένα έργο για μια μεγάλη κουζίνα σ' ένα εστιατόριο που ονομάζεται TIVOLI. Όλες οι κουζίνες, ιδιαίτερα την ώρα του σερβιρίσματος (service) τρελαίνονται. Υπάρχει η φρενίτιδα της βιασύνης, υπάρχουν μικρο-καυγάδες, γρίνια, ψευτο-περηφάνιες και σνομπισμός. Το προσωπικό κουζίνας ενστικτωδώς μισεί το προσωπικό τραπεζαρίας και όλοι τους μισούν τον πελάτη. Είναι ο προσωπικός εχθρός. Για τον Σαίξπηρ, «ο κόσμος» μπορεί να ήταν «μια σκηνή», αλλά για μένα είναι μια κουζίνα, όπου άνθρωποι πηγαίνουν κι έρχονται και δεν μπορούν να μείνουν για αρκετό διάστημα ώστε να νιώσουν ο ένας τον άλλον, και φιλίες, αγάπες και εχθρότητες ξεχνιούνται τόσο γρήγορα όσο γρήγορα γεννιούνται.

Η ποιότητα του φαγητού εδώ δεν είναι τόσο σημαντική όσο η ταχύτητα με την οποία σερβίρεται. Το κάθε πρόσωπο έχει τη δική του ιδιαίτερη δουλειά. Εμείς του ρίχνουμε μια ματιά, φωτίζοντας κατά κάποιο τρόπο την ατομικότητά τους. Αλλά, αν και εμείς μπορεί να βλέπομε μόνο έναν ή μια ομάδα ανθρώπων, οι υπόλοιποι από το προσωπικό κουζίνας δεν τον/τους βλέπουν. Αυτοί συνεχίζουν τη δουλειά τους.

Έτσι, επειδή η δραστηριότητα πρέπει να συνεχίζεται την ώρα που η κυρίως δράση εκτυλίσσεται, θα μελετήσομε, μαζί με ένα διάγραμμα της κουζίνας, ποιος κάνει είσοδο και τι κάνει.

Οι σερβιτόρες περνάν το πρωινό δουλεύοντας στην τραπεζαρία πριν να φάνε το μεσημεριανό τους. Αλλά σ' όλη τη διάρκεια του πρωινού υπάρχουν τρεις- τέσσερις απ' αυτές που μπαινοβγαίνουν κουβαλώντας ποτήρια από την προθήκη ποτηριών στην τραπεζαρία. Άλλες πηγαίνουν στο «δωμάτιο ατμού» (steam room) όπου αδειάζουν τα νερά από τους κουβάδες τους, κουβαλάνε σφουγγαρίστρες και έχουν φακίολια στο κεφάλι. Μια- δυο άλλες εκτελούν καθήκοντα που αναφέρονται στις σκηνικές οδηγίες καθώς προχωράει το έργο. Κατά την ώρα του σερβιρίσματος, οι σερβιτόρες ακατάπαυστα έρχονται από την τραπεζαρία και παραγγέλνουν τα πιάτα τους στους μαγείρους. Τα φαγητά τους δίνονται σε ασημένιους δίσκους (on silver), και οι σερβιτόρες παίρνουν περίπου έξι πιάτα από την θερμαινόμενη προθήκη πιάτων ακριβώς κάτω από τον πάγκο σερβιρίσματος. **Οι βοηθοί κουζίνας** ανεφοδιάζουν συνεχώς τα αποθέματα πιάτων εκεί. **Οι σερβιτόρες** είναι πολύ ικανές και αποδοτικές. Στην κίνησή τους διαγράφουν ένα κύκλωμα γύρω στην κουζίνα σταματώντας και

φωνάζοντας τις παραγγελίες τους στα αντίστοιχα πόστα μαγειρέματος. Κινούνται γρήγορα και κουβαλούν μεγάλες ποσότητες πιάτων στα χέρια τους.

Οι βοηθοί κουζίνας, που είναι ανάμικτοι Κύπριοι και Μαλτέζοι, διαιρούνται σε διάφορες κατηγορίες. Πρώτα, είναι εκείνοι που πλένουν (λάντζα) μαχαιροπήρουνα, μεταλλικά δοχεία από κονσέρβες και πιάτα στα πλυντήρια πιάτων. Αυτούς δεν τους βλέπομε. Αλλά βλέπομε τους δυο βοηθούς κουζίνας στον «σκουπιδοφάγο». Κατά την ώρα του σερβιρίσματος, οι σερβιτόρες φέρνουν τα βρώμικα πιάτα τους στον «σκουπιδοφάγο» και αυτοί οι δυο βοηθοί αδειάζουν τα υπολείμματα φαγητού σε δύο οπές που καταλήγουν σε κάδους κάτω από τον πάγκο και μετά σπρώχνουν τα βρώμικα πιάτα (δεν βλέπομε όλη την πορεία) προς εκείνους που είναι στα πλυντήρια πιάτων. Δύο άλλοι βοηθοί συνεχώς συμπληρώνουν με καθαρά πιάτα την προθήκη πιάτων κάτω από τον πάγκο σερβιρίσματος, ώστε οι σερβιτόρες να μπορούν να παίρνουν σύμφωνα με τις ανάγκες. Ένας άλλος βοηθός σκουπίζει σε τακτά διαστήματα και ρίχνει πριονίδι στο πάτωμα.

Σχεδόν ποτέ ή σπάνια βλέπομε, μέσα από το γυάλινο χώρισμα στο πίσω μέρος της σκηνης την **γυναίκα που σεβίρει τα τυριά και τα επιδόρπια**, αλλά πού και πού έρχεται στο τμήμα γλυκισμάτων (pasrty section) και ανεφοδιάζει τις εκεί προμήθειες από τάρτες και άλλα γλυκά. Η **γυναίκα υπεύθυνη για τον καφέ**, απλώς δίνει φλιτζάνια με καφέ από μια κανάτα στις σερβιτόρες που το ζητούν.

Πάμε τώρα στους **μαγείρους**. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ουδέποτε χρησιμοποιούνται πραγματικά φαγητά επί σκηνης. Φυσικά, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει. Επομένως, οι σερβιτόρες θα κουβαλούν άδεια πιάτα και οι μάγειροι θα μιμούνται ότι μαγειρεύουν. Επειδή οι **μάγειροι** είναι τα κύρια πρόσωπα του έργου, θα τους σκιαγραφήσω περιγράφοντας συνοπτικά αυτούς και τη δραστηριότητά τους, αμέσως παρακάτω. Σκοπός μας είναι να διασφαλίσουμε ότι καθ' ον χρόνον εκτυλίσσεται η κυρίως δράση του έργου, οι μάγειροι πάντα θα έχουν κάτι να κάνουν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ (κυρίως μάγειροι)

κατά την σειρά των «πόστων μαγειρέματος» (stations) επί σκηνης.

ΦΡΑΝΚ δεύτερος αρχιμάγειρας/chef, πουλερικά: Αιχμάλωτος πολέμου επί τέσσερα χρόνια. Τώρα στα τριάντα- οκτώ έχει άνετη, χαλαρή φύση. Τίποτε δεν τον αναστατώνει, αλλά και τίποτε δεν τον ενθουσιάζει. Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας πίνει σταθερά και το βράδυ πια είναι

μακάρια μεθυσμένος, αν και ενστικτωδώς ικανός για δουλειά. Φλερτάρει με τις σερβιτόρες, ζουλώντας τα βυζιά τους και τσιμπώντας τον πισινό τους.

ΑΛΦΕΝΤΟ Ψητά : Παλιός αρχιμάγειρας, περίπου 65 με πλατυποδία. Δυνατός με μύες, αν και μέσου ύψους. Είναι χαρακτηριστικός τύπος μάγειρα, δηλαδή δεν βοηθάει κανέναν και δεν δέχεται βοήθεια από κανέναν. Ούτε μεταδίδει τις γνώσεις του. Είναι ο ταχύτερος εργάτης στην κουζίνα και ξεκινάει τη δουλειά αμέσως χωρίς να σταματήσει καθόλου μέχρι που το πόστο του είναι έτοιμο. Μιλάει λίγο αλλά έχει ξηρή (ειρωνική) αίσθηση χιούμορ. Πιστεύει ότι αυτός είναι εργάτης και το αφεντικό είναι το αφεντικό και πιθανόν απεχθάνεται το αφεντικό. Καθώς δουλεύει σιγοτραγουδάει μουρμουρίζοντας.

ΧΑΝΣ Τηγανιτά: Γερμανάκι, 19, έφηβος με σπυράκια. Δουλεύει στο Λονδίνο μέσω ενός συστήματος ανταλλαγών. Τα αγγλικά του είναι πολύ κακά και εντυπωσιάζεται από οτιδήποτε φανταχτερό. Όμως, καθ' ότι Γερμανός, είναι ευαίσθητος.

ΠΕΤΕΡ Ψάρι βραστό: Ο Πέτερ είναι ο κεντρικός ήρωας στο έργο. Επίσης, νεαρός Γερμανός, 23 ετών, ο οποίος δουλεύει στο TIVOLI εδώ και τρία χρόνια. Οι γονείς του σκοτώθηκαν στον πόλεμο. Είναι θορυβώδης, επιθετικός, υπερβολικά εύθυμος, αλλά καλής φύσεως άνθρωπος. Έχοντας δουλέψει τρία χρόνια στο Tivoli θα μπορούσε να πει κανείς ότι τα νεύρα του έχουν φτάσει στα όριά τους. Μιλάει καλά Αγγλικά, αλλά με προφορά, και όταν μιλάει σε κάποιον έχει την τάση να του μιλάει στο αυτί, σαν να τους έλεγε κάτι μυστικά. Είναι μια κίνηση νευρική. Ένα δυνατό χαρακτηριστικό του Πέτερ είναι το γέλιο του. Είναι ένα νευρικό πιεσμένο γέλιο που ακούγεται «Χάια, χάια, χάια» (hya, hya, hya) αντί «Χα,χα,χα,» (ha, ha ha). Μεταστρέφει το γέλιο του σε ένα γέλιο έκπληξης ή κοροϊδίας, χλευασμού, λαιδορίας ή απλώς διασκέδασης. Υπάρχει, επίσης, ένα τραγούδι που τραγουδάει (οι νότες παρακάτω), το οποίο καταλήγει ακριβώς σ' αυτό το γέλιο. Κατά κάποιο τρόπο, ο μανιακός τόνος του γέλιου του είναι μέρος της όλης ατμόσφαιρας σ' αυτήν την κουζίνα.

ΚΕΒΙΝ Ψάρι τηγανιτό: Μόλις προσλήφθηκε στη κουζίνα. Νεαρός Ιρλανδός, 21 ετών. Περνάει τον περισσότερο του χρόνο να είναι αναστατωμένος από την τρελή, φρενίτιδα της βιασύνης, της δουλειάς

και των ανθρώπων γύρω του. Αυτή η κατάσταση είναι το χειρότερο πράγμα που έχει δει ποτέ του.

ΓΚΑΣΤΟΝ Ψησταριά, γκρίλιμαν: Κύπριος στην καταγωγή, σαράντα και κάτι, λεπτοκαμωμένος, μελαμψή επιδερμίδα. Όλοι φίλοι του μέχρι που να αρχίσει δουλειά και τότε έχει την τάση να διαλύεται και να πανικοβάλλεται και να μπήγει τις φωνές στους πάντες. Όταν το έργο αρχίζει έχει μια άσχημη γρατζουνιά στο πρόσωπο.

ΜΑΙΚΛ (Michael) Αυγά: Τίποτα ιδιαίτερο σ' αυτό το 18 χρόνο αγόρι. Είναι ότι θα τον κάνουν οι ατάκες που έχει στους διαλόγους. Αλλά είναι μάγειρας και πολύ σύντομα όλοι οι μάγειρες καταλαμβάνονται με ένα είδος τρέλας.

ΜΑΞ Χασάπης: Γεμάτος, στρουμπουλός, στα 50. Φωνακλάς, πρόστυχος και «αντι-τα-πάντα» όταν αυτά «τα πάντα» είναι εύκολο να είναι κανείς «αντί τους». Τσιγάρο κρέμεται μόνιμα από το στόμα του και, όπως ο Φρανκ, πίνει σταθερά όλη μέρα μέχρι να μεθύσει.

ΝΙΚΟΛΑΣ Κρύος μπουφές: Ο Νικόλας είναι ένας νεαρός Κύπριος που έχει ζήσει στην Αγγλία επί τρία χρόνια και, επομένως, μιλάει αγγλικά αρκετά καλά, αλλά με προφορά. Επειδή μιλάει τη γλώσσα και επειδή δουλεύει σε θέση κοινωνικά ανώτερη από αυτή των συμπατριωτών του, που είναι λαντζέρηδες, συμπεριφέρεται με μια άγρια μεγαλοκαρδία/εγκαρδιότητα, ως άνθρωπος που έχει γίνει αποδεκτός. Και ως άνθρωπος που έχει γίνει αποδεκτός μιμείται, και επιλέγει να μιμείται στον ΦΡΑΝΚ και τον ΜΑΞ καταλήγοντας κι αυτός μεθυσμένος στο τέλος της μέρας.

ΡΕΙΜΟΝΤ και ΠΩΛ Ζαχαροπλάστες: Ο Πωλ είναι νεαρός Εβραίος. Ο Ρέιμοντ, Ιταλός, που μιλάει σχεδόν τέλεια αγγλικά αλλά με προφορά. Αυτοί οι δυο ζαχαροπλάστες, σε αντίθεση με τους τρελούς της κουζίνας, είναι ήρεμοι χωρίς τάσεις πανικού. Η φρενίτιδα της κουζίνας δεν τους αγγίζει, δουλεύουν σκληρά και σταθερά μέχρι το τέλος χωρίς απογευματινό διάλειμμα, αλλά δεν έχουν άμεση επαφή με τις σερβιτόρες. Ο Ρέιμοντ είναι πιο ευσυγκίνητος. Ο Πωλ είναι μειλίχιος, αλλά όχι δυσάρεστα.

ΑΡΧΙΜΑΓΕΙΡΑΣ/ CHEF: Μεγαλόσωμος, περίπου 59 με μικροσκοπικό μουστακάκι. Αν μπορούσε, θα δούλευε κάπου αλλού- κατά προτίμηση,

καθόλου στον τομέα τροφοδοσίας (catering trade). Όσο πιο λίγα φέρονται στο φάσμα της προσοχής του, τόσο ευτυχέστερος νιώθει. Σε κουζίνα, μεγάλη όπως αυτή εδώ, η οργάνωση κυλάει σχεδόν αυτόματα. Σπάνια μιλάει σε άλλους, εκτός από τον ΦΡΑΝΚ, τον δεύτερο Σεφ, τον Μαξ που δουλεύει κοντά σ' αυτόν, και τον Νικόλα, ο οποίος είναι ο άμεσα υφιστάμενός του. Δεν λέει «Καλημέρα» ούτε επικοινωνεί κάτι από την ευγένεια, που αναμένεται από έναν chef. Γι' αυτόν το ρητό « η οικειότητα γεννάει περιφρόνηση» ισχύει και γεννάει την περιφρόνηση που της αξίζει.

Ο κύριος **ΜΑΡΑΝΓΚΟ** ο ιδιοκτήτης: Γεροντάκι, 75 ετών, γεμάτος αλλά όχι χοντρός με πλαδαρά μάγουλα και μια θλιμμένη έκφραση στο πρόσωπο. Μία μεγαλοπρεπής κουρτίνα γκρίζων μαλλιών περιζώνει το πίσω μέρος της φαλακρής κεφαλής του και συνεχίζει τυλίγοντάς την. Η θλιμμένη του όψη είναι, στην πραγματικότητα, όψη της αυτο-λύπησης. Έχει θέσει σε κίνηση αυτή τη μηχανή και αυτή είναι όλη η ζωή του και υποπτεύεται ότι οι πάντες συνωμοτούν να του τη σταματήσουν.

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ

ΔΗΛΑΔΗ ΠΩΣ ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ ΟΤΙ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ/ΤΙ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ

Με σκοπό τις κινήσεις (δράση) του έργου τα εξής «πιάτα» έχουν ανατεθεί στους μάγειρες. Φυσικά δεν μπορούν να δείξουν διεξοδικά όλες τις κινήσεις για την προετοιμασία και μαγείρεμα αυτών των πιάτων. Τα δύο σημαντικά πράγματα είναι:

1. Ότι έχουν κάποιες κινήσεις (δράσεις) να προσποιούνται (να μιμούνται) καθ' όλη τη διάρκεια του έργου στις στιγμές ανάμεσα στις σκηνές που λένε τα λόγια τους και που κουτσομπολεύουν (ψιλοκουβεντιάζουν) μεταξύ τους.
2. Ότι, όταν έρθει η ώρα που αρχίζει το σερβίρισμα (service) έχουν έτοιμα μια ποικιλία από τακτικά τοποθετημένους δίσκους και κατσαρόλες με «πιάτα (φαγητά) και σάλτες» έτοιμα να δοθούν στις σερβιτόρες καθώς αυτές τα ζητάνε.

ΦΡΑΝΚ: Ψητός φασιανός-πατάτες τηγανιτές. Ψητό κοτόπουλο-πατάτες σωτέ. Μανιτάρια. Αλατίζει 20 ωμά κοτόπουλα, τα τοποθετεί στο φούρνο. Κόβει ψιλές φέτες καρότα κρεμμύδια και τα βράζει για να ετοιμάζει ζωμό (σάλτσα). Αλατίζει και τοποθετεί τους φασιανούς στο

φούρνο. (Τα πουλερικά είναι ήδη καθαρά, έτοιμα). Ψιλοκόβειμανιτάρια και τα τηγανίζει μαζί με τα σωτέ.

ΑΛΦΡΕΝΤΟ: Ψητό μοσχάρι-μακαρόνια, βραστό ζαμπόν-βραστές πατάτες. Ροστ-μπιφ για το προσωπικό. Καρυκεύει και ψήνει το μοσχάρι και το βοδινό στο φούρνο. Βράζει μακαρόνια σε αλατισμένο νερό. Ψιλοκόβει κρεμύδια και καρότα και φτιάχνει σάλτσα. Τοποθετεί το ζαμπόν (χοιρομέρι) στην κατσαρόλα για να βράσει.

ΧΑΝΣ: Λουκάνικα- ρύζι φούρνου (baked rice). Μπριζόλες χοιρινές-λευκά φασόλια. Λαχανικά για το προσωπικό. Κόβει σε φέτες το χοιρομέρι, τις ντομάτες και τα μανιτάρια και τα σωτάρει για το ρύζι. Βράζει τα λευκά φασόλια. Οι μπριζόλες τηγανίζονται την ώρα του σερβιρίσματος, δηλ. όταν γίνει η παραγγελία. Παίρνει από το ψυγείο και ζεσταίνει τα λαχανικά που περίσσεψαν από χθες, για το προσωπικό.

ΠΕΤΕΡ: Διάφορα ψάρια- σάλτσα. Βακαλάος σε σάλτα βουτύρου-βραστές πατάτες. Καλκάνι (τούρμποτ) βραστό- σάλτσα (sause hollandaise). Κτυπά τους κρόκους των αυγών σε χαμηλή φωτιά, λιωμένη μαργαρίνη και την sause hollandaise. Αυτό παίρνει πολλή ώρα. Τεμαχίζει τον βακαλάο και το καλκάνι (turbot) σε μερίδες. Κόβει λεμόνια σε φέτες για γαρνιτούρα.

ΚΕΒΙΝ: Σαρδέλες στη σχάρα-βραστές πατάτες. Σολωμός στη σχάρα-βραστές πατάτες. Ψάρι γλώσσα τηγανιτή-πατάτες τηγανιτές. Κόβει λεμόνια σε φέτες για τη γλώσσα. Κόβει τον σολομό σε μερίδες. Στον πάγκο τακτοποιεί τέσσερεις δίσκους: έναν, για το λάδι, έναν για το γάλα, έναν για το αλεύρι και έναν με τις μερίδες τα ψάρια. Καθαρίζει τη σχάρα με συρμάτινη βούρτσα.

ΓΚΑΣΤΟΝ: Παϊδάκια στη σχάρα-πατάτες τηγανιτές. Μπριζόλες στη σχάρα-πατάτες τηγανιτές. Η περισσότερη δουλειά του γίνεται την ώρα του σερβιρίσματος (service) δηλ. καθώς έρχονται οι παραγγελίες. Καθαρίζει τη σχάρα με συρμάτινη βούρτσα. Φέρνει λαχανικά από τον χώρο των λαχανικών (veg.room) και μετά ποσάρει (ζεματίζει) τις πατάτες για να τηγανιστούν (chips). Βοηθάει τον Κέβιν.

ΜΑΙΚΛ: Χάμπουργκερ με αυγό τηγανητό-πατάτες τηγανητές. Ομελέτα με ζαμπόν. Κρεμυδόσουπα. Κόβει το ζαμπόν για τις ομελέτες. Κόβει σε κυβάκια μπαγιατίτικο ψωμί (δηλ. κάνει κρουτόν) για την κρεμυδόσουπα.

Σπάει τα αυγά σε πιατέλα έτοιμα για την ομελέτα. Υποθέτουμε ότι έχει περισσέψει αρκετή σούπα από χθες.

ΜΑΞ: Κύρια δουλειά του να κουβαλάει τεράστια κομμάτια ωμού κρέατος από το ψυγείο στον πάγκο του. Μετά συνεχίζει να τα κόβει και να τα τεμαχίζει.

ΝΙΚΟΛΑΣ: Κρύο ροστ-μπιφ- πατατοσαλάτα. Κρύο ζαμπόν- ρώσικη σαλάτα. Κόβει σε φέτες το κρέας και τακτοποιεί διάφορους δίσκους με τις σαλάτες. Επίσης πλάθει και κάνει φέτες τις μερίδες του κιμά για τα χάμπουργκερ το Μάικλ.

CHEF (Αρχιμάγειρας) : Κυρίως οργανωτική δουλειά και δουλειά γραφείου, φυσικά. Κοιτάζει τη δουλειά του (δηλ. αποφεύγει ευθύνες, αποφεύγει να μπλέκεται) όσο το δυνατό πιο πολύ.

ΠΩΛ ΚΑΙ PAYMONT: Κόβουν σε λωρίδες μήλα και αχλάδια για τις τάρτες. Γλύκισμα που ονομάζεται “religieuse”. Πρώτα φουρνίζουν δίσκους με τάρτες που έχουν ετοιμαστεί από την προηγούμενη μέρα. Απλώνουν την κρέμα κάσταρντ (μια κίτρινη κρέμα σαν αραιή κρέμα ΓΙΩΤΗΣ) και μετά κόβουν φέτες τα φρούτα και τα τοποθετούν επάνω. Φτιάχνουν και άλλα σφολιατοειδή. Αναμιγνύουν αλεύρι και λίπος, προσθέτουν νερό και ανοίγουν τη ζύμη με πλάστη. Κόβουν σε λωρίδες πολλές ώστε να είναι έτοιμες για αύριο. Γεμίζουν τα σφολιατοειδή με κρέμα χρησιμοποιώντας σακούλα ζαχαροπλαστικής (υφασμάτινο χωνί με ρύγχος). Ξεφλουδίζουν φρούτα.

ΜΠΕΡΘΑ: Μέχρι τώρα δεν την έχουμε αναφέρει επειδή ο ρόλος της είναι μικρός. Αυτή μαγειρεύει τα λαχανικά. Υποθέστε ότι όλα τα λαχανικά της, δηλ. λαχανάκια Βρυξελλών, λάχανο, σπανάκι και αυτά που σωτάρονται έχουν μαγειρευτεί (ετοιμαστεί) από την προηγούμενη μέρα. Αυτή απλώς έχει να το ζεστάνει. Κατά τα άλλα, κουτσομπολεύει, φιλοκουβεντιάξει με τη γυναίκα που ετοιμάζει/ σερβίρει τον καφέ.

Σημείωση : Οι μάγειρες κινούνται συνέχεια ανάμεσα στο πόστο τους και στο δωμάτιο (κουζινικών-πιατικών) plate room για να πάρουν τα αναγκαία κατσαρολικά τους.

Α ΠΡΑΞΗ

Δεν υπάρχει αυλαία- η σκηνή ανοιχτή. Η κουζίνα είναι πάντα εκεί. Είναι στο μισο-σκόταδο. Στο ημίφως διακρίνεται μια φιγούρα που κοιμάται κοντά στο φούρνο. Δεν υπάρχει καμιά δράση στη σκηνή μέχρι οι θεατές να τακτοποιηθούν στις θέσεις τους και να ησυχάσουν (δηλαδή, μέχρι τη συνηθισμένη ώρα έναρξης).

Η φιγούρα σηκώνεται. Είναι ο νυχτοφύλακας ΜΑΓΚΙ. Τεντώνεται, κοιτάζει το ρολόι του, και μετά στέκεται ακίνητος, συνειδητοποιώντας πού βρίσκεται. Είναι 7 η ώρα το πρωί. Ανάβει ένα φως, το οποίο μόλις που φωτίζει λιγάκι τη σκηνή. Ύστερα με ένα αναμμένο φύλλο χαρτιού στο χέρι του ανάβει τους φούρνους. Μέσα από τον πρώτο πετάγεται μια φλόγα. Ύστερα υπάρχει καπνός και φλόγα, και σύντομα ο φούρνος κατασταλάζει σε μια σταθερή καύση και μαζί μ' αυτήν έρχεται ο βόμβος. Είναι ο βόμβος της κουζίνας, ένας μικρός βρυχηθμός. Είναι ένας ήχος (θόρυβος) που μένει μαζί μας μέχρι το τέλος. Καθώς ανάβει τον κάθε φούρνο στη σειρά, ο ήχος δυναμώνει από μικρό βρυχηθμό μέχρι ένα δυνατό, θηριώδη βρυχηθμό (βουή). Θα υπάρχει αυτή η ακατάπαυστη μάχη ανάμεσα στο διάλογο και στο θόρυβο από τους φούρνους. Ο σκηνοθέτης πρέπει να βρει τη δική του ισορροπία.

Ο νυχτοφύλακας βγαίνει. Σε λίγα δευτερόλεπτα επιστρέφει μαζί με μια σωματώδη γυναίκα. Σπρώχνουν ένα καρότσι πάνω στο οποίο υπάρχουν δύο καζάνια με πατάτες. Σηκώνουν τα καζάνια και τα ακουμπούν πάνω στο φούρνο. Η γυναίκα μουρμουρίζει: « Οι πατάτες». Βγαίνουν και καθ' οδόν μπαίνει περνώντας τους ο ΜΑΞ. Λέει «Καλημέρα». Πηγαίνει στη γωνιά του, ανάβει το φως του, ανοίγει το συρτάρι κάτω από το τραπέζι του (πάγκο) και τοποθετεί τα πράγματά του εκεί. Ταυτόχρονα βγάζει ένα μπουκάλι μπύρα, το ανοίγει και πίνει. Ύστερα πηγαίνει στο μεγάλο ψυγείο (cold room), που βρίσκεται εκτός σκηνής, και σέρνει από εκεί ένα μεγάλο κάδο (λεκάνη) γεμάτη με βοδινό κρέας. Το σέρνει με δυσκολία στο πόστο του ΑΛΦΡΕΝΤΟ. Στο μεταξύ, ο νυχτοφύλακας και η σωματώδης γυναίκα επιστρέφουν με ακόμη ένα καζάνι με πατάτες. Το σηκώνουν και το τοποθετούν κι αυτό πάνω στο φούρνο.

ΣΩΜΑΤΩΔΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε!

ΜΑΞ: Μαγκί, δωσ' μας ένα χεράκι, σε παρακαλώ.

(Ύψώνουν και τοποθετούν το βοδινό κρέας πάνω στον φούρνο του ΑΛΦΡΕΝΤΟ. Καθώς κάνουν αυτό, ο ΠΩΛ και ο ΡΑΥΜΟΝΤ μπαίνουν με τα εργαλεία τους υπό μάλης. Πηγαίνουν στη δική τους γωνιά και ανάβουν τα δικά τους φώτα και τον ηλεκτρικό φούρνο).

ΠΩΛ: (Προς όλους και προς κανέναν): Καλημέρα, καλημέρα, καλημέρα . Και σε σένα, επίσης, Μαξ.

ΜΑΞ: (Η ψυχή του δεν έχει επιστρέψει ακόμα): Καλημέρα

RAYMONT: Μαξ, σήμερα έχουμε βοδινό εσκαλόπ.

ΜΑΞ: Πόσα;

REYMONT: Τρία. Θα τα πάρω τώρα και θα τα βάλω στο ψυγείο (κουτί) μου πριν προλάβουν να έρθουν οι άλλοι.

(Ο Μαξ πηγαίνει στο μεγάλο ψυγείο και επιστρέφει με τρία εσκαλόπ που τα σβουρίζει πάνω στο τραπέζι/πάγκο του και ο Ray τα παραλαμβάνει.)

ΜΑΞ: Και μην ξεχάσεις την αφράτη μου σφολιάτα αύριο.

REYMONT: Τη γνωστή;

ΜΑΞ: Τη γνωστή.

ΠΩΛ: (Στον Ραυμοντ καθώς επιστρέφει) Έχουμε religieuse σήμερα;

REYMONT: Ναι. Αλλά εσύ ετοίμασε τις λωρίδες φρούτων. Άσε τις σφολιάτες, θα τις κάνω εγώ.

(Από την τραπεζαρία έρχεται μια γυναίκα κρατώντας στο χέρι μια ποτηροθήκη. Είναι η Άννα, η γυναίκα υπεύθυνη για τα επιδόρπια).

ΠΩΛ: Καλημέρα, Άννα.

REYMONT: Καλημέρα, γλυκιά μου.

ANNA: (Ιρλανδή, νοστιμούλα, 35, μιλάει με αργή, γλυκερή, τραγουδιστή φωνή): Γεια σας, αγόρια, γεια σου Μαξ.

ΜΑΞ: (Η ψυχή του επιστρέφει.) Το πιο χάλι πρωινό σε σένα Άννα.

ANNA: (Βάζει καφέ σε μια μεταλλική κανάτα για να ζεσταθεί στο φούρνο.) Και το ίδιο όλη η υπόλοιπη μέρα σε σένα αγάπη μου. (Τεντώνεται) Α.. το κρεβάτι μου ήταν γλύκα.

REYMONT (λάγνα): Βάζω στοίχημα πως ήταν.

ANNA: Ε! Ραυμοντ, για πες μου, τι συνέβηκε στον Πέτερ τελικά χτες βράδυ.

REYMONT: Λοιπόν, είναι χαζός, πολύ χαζός, ε;;; Συμφωνείς;; Δεν ξέρω καν για ποιο πράγμα έγινε η φασαρία. Ξέρεις εσύ, Πωλ;

ΠΩΛ: Το μόνο που ξέρω είναι ότι μαλλώσανε με τον Γκάστον. Για τί;; Δεν ξέρω. Για μια κουτάλα νομίζω ή ίσως για...

ΜΑΞ: Είναι παλιό- Γερμαναράς, ένας μαλάκας, αυτό ακριβώς είναι. Τσακώνεται συνέχεια. Συνέχεια. Δεν υπάρχει ένας άνθρωπος μέσα δω που να μην έχει τσακωθεί μαζί του. Σωστό;; Ούτε ένας. Πολύ βλαμμένο αυτό το πρόγραμμα, να ανταλλάσουμε μαγείρους! Για ποιο λόγο να ανταλλάσουμε μαγείρους ; Ποια η ανάγκη; Και τον έχουμε τώρα εδώ μέσα τρία χρόνια! Τρία Χρόνια!

ANNA: Το παιδί είναι ερωτευμένο.

REYMONT: Μαλακίες ερωτευμένος! Ποιος έρωτας! Τον έχεις προσέξει καμιά φορά; Όταν η Μονίκ έχει σειρά να είναι οικοδέσποινα στην

τραπεζαρία και στέκεται στη σκάλα, αυτός την παρακολουθεί μέσα από εκείνον εκεί τον καθρέφτη. Και περιφέρεται γύρω-γύρω στην κουζίνα να δει μη τυχόν και μιλάει ή φλερτάρει με κάποιον από τους πελάτες. Δε με πιστεύετε;

ΠΩΛ: Και τσακώνονται μπρος σ' όλους μας, μπρος σ' όλον τον κόσμο. Μπήγουν τις φωνές. Αγριοφωνάρες! Αυτή καμιά φορά ούτε καν γυρίζει να τον κοιτάξει. Περιμένει να της δώσει τα πιάτα με την πλάτη της γυρισμένη.

ANNA: Ρε, το κακόμοιρο το αγόρι. Έχασε τους γονείς του στον πόλεμο. Είναι ορφανός, το ξέρετε. Αλλά τι συνέβη χθες βράδυ; Πείτε μου κάποιος.

ΜΑΞ: Ρώτησε τον Μαγκί.

(Ο Μαγκί είναι Κύπριος. Έχει ντυθεί τώρα και ετοιμάζεται να φύγει.)

ΜΑΓΚΙ: Κανένα καφεδάκι Άννα;

ANNA: Βεβαίως, αγάπη μου. (Του βάζει καφέ).

RAYMONT: Τι συνέβηκε με τον Πέτερ χτες βράδυ, Μαγκί;

ΜΑΓΚΙ: (χωρίς να το θεωρεί σπουδαίο): Ε κόντεψαν να τον σκοτώσουν.

ANNA: Θεέ μου!

ΜΑΓΚΙ: Έλεγε πάρα πολλά, αλλά τη γλίτωσε. «Για μένα» έλεγε «όλα είναι το ίδιο. Καμιά διαφορά. Τίποτε δεν με ενδιαφέρει». λέει. Στάθηκε πολύ τυχερός, σου λέω.

REYMONT: Ναι, αλλά για πιο λόγο, τι συνέβη. Λέγε. Εγώ δεν ξέρω τίποτε.

ΜΑΓΚΙ: Εσύ πρέπει να ξέρεις. Εσύ ήσουν εδώ. Εγώ έλειπα.

ΠΩΛ: Το μόνο που ξέρουμε είναι ότι ξαφνικά άρχισαν τις φωνές. Ο ένας φώναζε του άλλου. Και το ξέρετε- ο Πέτερ φωνάζει πιο πολύ από τον άλλον, αυτός ακούγεται- τέλος πάντων, ύστερα σταμάτησαν οι φωνές, και ύστερα, σε λίγα δευτερόλεπτα, τσακώνονταν ξανά και είδα τον Γκάστον να υψώνει ένα μαχαίρι παλέτας και ο Πέτερ του δίνει μία στο χέρι και του το πέταξε, και μετά...

REYMONT: Και μετά τον σήκωσε τον Γκαστόν στον αέρα και σχεδόν τον κάθισε πάνω στο φούρνο και...

ΠΩΛ: Και ύστερα ήρθε ο Σεφ και....

ANNA: Ε, εγώ είδα τον Σεφ που τους χώριζε και άκουσα τον Γκαστόν να λέει «Δεν έχω τελειώσει μαζί σου ακόμα, ακόμα δεν τελειώσαμε» αλλά ακόμα δεν ξέρω για ποιο πράγμα έγινε αυτός ο καυγάς.

ΠΩΛ: Τι μας νοιάζει ; Εγώ του Πέτερ του λέω «καλημέρα» αλλά ποτέ δεν του λέω «Καληνύχτα».

ΜΑΓΚΙ: Εγώ ήρθα στις εννιά χτες βράδυ. Τα αγόρια (εννοεί τα Κυπριωτάκια) άλλαζαν εκείνη την ώρα και ξαφνικά έρχεται ο Πέτερ και

από πίσω του ο Γκαστόν. Και λέει ο Γκαστόν πως ο Πέτερ τον έβρισε, τον είπε βρωμο-Κυπραίό και τα αγόρια τον περικύκλωσαν και ήθελαν να τον σκοτώσουν. Όλοι τους, όλοι θέλανε να τον χτυπήσουν. Και αυτός τα έκανε απάνω του. Ποτέ δεν τον είχα δει έτσι κάτασπρο σαν σεντόνι.

ANNA: Ναι, αλλά από πού ξεκίνησαν όλα;

ΜΑΞ: Σου είπαμε από μια κουτάλα.

ΠΩΛ: Ποιος ξέρει; Όλο καυγάδες γίνονται. Ποιος ξέρει από πού ξεκινούν.

ΜΑΓΚΙ: (αφήνοντας το φλιτζάνι του). Ήταν πολύ τυχερός, αυτό μόνο σου λέω. Φεύγω παιδιά.

ANNA: Κι εγώ πρέπει να πιάσω δουλειά. (Κοιτάζει γύρω την άδεια κουζίνα). Ποιος θα μπορούσε να το πει πως αυτό εδώ το μέρος σε δυο ώρες θα είναι τρελοκομείο. (Φεύγει με τον Μαγκί. Ο Ρευ, ο Πωλ και ο Μαξ συνεχίζουν τη δουλειά τους σιωπηλά)

ΜΑΞ: Έπιασες τίποτα στο προ-πο, Ρέι;

ΡΕΥ: Μπα!

ΜΑΞ: Εμένα μου τα χάλασαν η Νόρουιτς και η Λέυτον. Είκοσι πόντους. Είκοσι πόντους! (Παύση)

ΠΩΛ: Διαβάσατε για εκείνον τον άνθρωπο στο φρενοκομείο που κέρδισε 35.000 λίρες.

ΡΕΥ: Και η γυναίκα του εμφανίστηκε ύστερα από 18 χρόνια;

ΠΩΛ: Δεκαοχτώ χρόνια!

(Παύση. Μπαίνει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ- Κύπριος, βοηθός κουζίνας, νέος, όμορφο παιδί και έξυπνος. Φέρνει στα χέρια ένα φορητό πικ-απ, που το συναρμολόγησε ο ίδιος. Καθώς πάει να το προσφέρει στον Πωλ, είναι ευτυχισμένος. Μιλάει με προφορά.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Εγώ το έφτιαξα Πωλ. Το έφτιαξα εγώ. Ορίστε (το ακουμπάει στο κοντινό τραπέζι). Δεν φαίνεται και πολύ όμορφη. Λυπάμαι.

ΠΩΛ: Α! Είσαι υπέροχο παιδί, Δημήτρη. Μπορούμε να το παίξουμε;

(Κοιτάζει γύρω να δει αν υπάρχουν άνθρωποι της εξουσίας ορατοί. Μόνο δύο νεαρές σερβιτόρες πλησιάζουν. Η μία βαστά ένα κουβά στο χέρι και τα μαλλιά της είναι δεμένα με μαντήλι. Η άλλη είναι ντυμένη με τον ίδιο τρόπο και κρατά ένα ξεσκονιστήρι με φτερά).

Είναι κάποιος εκεί;

1^η σερβιτόρα: (δείχνοντας το φορητό). Τι είναι αυτό, Πωλ;

ΠΩΛ: Έχει έρθει ο Μαράνγκο ακόμα;

1^η σερβιτόρα: όχι ακόμα. Τίνος είναι;

ΠΩΛ: Δικό μου. Ο Δημήτρης μού το έφτιαξε.

PEYMONT: Αλήθεια; Το έφτιαξες μόνος σου. Όλα αυτά τα συρματάκια και οι πριζούλες. Τι κάνεις εσύ εδώ μέσα, παιδί μου. Γιατί χαραμίζεις τον καιρό σου με τα πιάτα. Δεν μπορείς να βρεις δουλειά σ' ένα εργοστάσιο;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Εργοστάσιο; Νομίζεις πως θα βρω ευτυχία σ' ένα εργοστάσιο. Τι θα φτιάχνω στο εργοστάσιο, ε; Αυτό το μικρό συρματάκι, το βλέπεις; Αυτό θα φτιάχνω ή εκείνο εκεί, πώς το λένε...

ΠΩΛ: Διακόπτη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Διακόπτη. Αυτό, ίσως, θα το βίδωνα. Όλη την ημέρα θα βίδωνα διακόπτες. Στο εργοστάσιο φίλε μου, ο άνθρωπος φτιάχνει ένα μικρό κομματάκι, έναπραματάκι, μέχρι που ο ίδιος γίνεται έναπραματάκι, με καταλαβαίνεις Ρεύ;

1^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ(χαζούλα): Ναι. Έχει δίκιο ο Δημήτρης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Σίγουρα έχω δίκιο. Τα ξέρω αυτά, ο αδελφός μου δουλεύει σε εργοστάσιο.

PEYMONT: Ε! Δημήτρη; Εσύ ξέρεις τι συνέβη στον Πέτερ χθες βράδυ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Σχεδόν τον σκοτώσανε. Γιατί;

2^η Σερβιτόρα: Θεέ μου!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Αλλά μη νομίζετε πως ο Πέτερ φταίει για όλα. Όλοι ήθελαν να παίξουν ξύλο. Άκου με, βάλε έναν άνθρωπο στα πιάτα όλη μέρα, έχει να καθαρίζει πιάτα και να βγάζει τα σκουπίδια που βρωμολογούν και να σκουπίζει τα πατώματα, τι άλλο του μένει να κάνει- θέλει να παίξει ξύλο. Πρέπει να δείξει με κάποιο τρόπο πως είναι άντρας. Λοιπόν ποιος φταίει για τον καυγά;

ΠΩΛ: Έχω ένα δισκάκι εδώ- μπορούμε να το παίξουμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Φυσικά.

(Βάζουν το πικ-απ στην πρίζα και παίζουν ένα τραγούδι ροκ αιντ ρολ. Ο Πωλ παίρνει τη μια σερβιτόρα και αρχίζει να χορεύει. Η άλλη σερβιτόρα προσπαθεί να πείσει τον Δημήτρη να χορέψει, αλλά είναι ντροπαλός και δεν χορεύει, κι έτσι αυτή κουνιέται μόνη της, μέχρι που έρχονται μερικοί άλλοι από την τραπεζαρία, που είτε χορεύουν είτε χτυπούν παλαμάκια. Ύστερα από λιγάκι μια σερβιτόρα έρχεται τρέχοντας και φωνάζει «Ο Μαράνγκο είναι στην τραπεζαρία.» Λίγος πανικός, καθώς προσπαθούν να επιστρέψουν όλα στο φυσιολογικό. Η δουλειά ξαναρχίζει, ο Πωλ βάζει το πικ-απ κάπου σε μian άκρη και ο Δημήτρης εξαφανίζεται στο χώρο με τα πιάτα. Μπαίνει ο Αλφρέντο).

ΑΛΦΡΕΝΤΟ: Καλημέρα σας, κύριοι.

ΜΑΞ: (Δείχνοντας προς το πόστο του Αλφρέντο). Το μοσχαρίσιο είναι εκεί.

ΑΛΦΡΕΝΤΟ: (Μελετά το μενού στον πίνακα ανακοινώσεων).
Ευχαριστώ. Ευχαριστώ.

ΠΩΛ: (Με δυνατή φωνή). Έχει έρθει ο καινούργιος μάγειρας;

ΑΛΦΡΕΝΤΟ: (Ανασηκώνοντας τους ώμους). Δεν με ζήτησε.

(Σ' αυτό το σημείο μπαίνει ο ΓΚΑΣΤΟΝ πρώτος και πηγαίνει στο πόστο του. Λίγα δευτερόλεπτα μετά έρχεται ο ΜΑΪΚΛ και ξεκινάει τη δουλειά του. Ακολουθείται από το ΧΑΝΣ ο οποίος συνοδεύει τον ΚΕΒΙΝ. Σε λίγα λεπτά όλοι έχουν έρθει για να μελετήσουν το μενού, που είναι στον πίνακα ανακοινώσεων).

ΧΑΝΣ: (στον ΚΕΒΙΝ) Δεν ξέρω πού θα δουλεύεις εσύ. Ίσως στα ψάρια.
(στον ΠΩΛ) Πωλ, από δω ο καινούριος μάγειρας.

ΠΩΛ: Καλώς τον, καλώς ήλθες.

(Συνεχίζουν να δουλεύουν καθώς ο ΚΕΒΙΝ τους παρακολουθεί, αυτούς και την υπόλοιπη κουζίνα).

ΚΕΒΙΝ Πολλή δουλειά;

ΠΩΛ Θα δεις. Δυο χιλιάδες πελάτες την ημέρα.

(Καθώς συστήνουν τον ΚΕΒΙΝ και αυτός μιλάει με τους ζαχαροπλάστες, μπαίνει η **ΜΠΕΡΘΑ**. Πηγαίνει στον Κρύο Μπουφέ και αφού ψαχουλέψει λιγάκι, παίρνει ένα δίσκο με κρύες πατάτες σε φέτες. Την ακολουθεί ο Νικόλας, που ετοιμάζεται να αρχίσει δουλειά. Βαστάει ένα μπουκάλι μπύρα στο χέρι και πίνει.)

ΝΙΚ (προς τη ΜΠΕΡΘΑ) Πού πας εσύ; Για πού το 'βαλες μ' αυτό;

ΜΠΕΡΘΑ Το χρειάζομαι για το sauté

ΝΙΚ (Παίρνει το δίσκο) "Όχι, όχι, όχι, όχι. Αυτό είναι δικό μου. Εγώ το ετοίμασα χθες. Είναι για μένα. Για τη σαλάτα μου.

ΜΠΕΡΘΑ (Προσπαθεί να κρατήσει το δίσκο) ΝΑ πάρεις τα σαλατικά σου από το ψυγείο λαχανικών.

ΝΙΚ Εσύ να πάρεις από τα λαχανικά. Αυτό εδώ είναι για μένα. Εγώ το ετοίμασα.

(Τραβάνε και οι δυο το δίσκο) Άστο, πανάθεμά σε.

ΜΠΕΡΘΑ (Με κακία) Μη μου λες εμένα «ανάθεμά σε». Τα αναθέματα να τα λες στη χώρα σου. Εκεί που ανήκεις. (Προς τους άλλους) Δείτε τον, τον μπάσταρδο...

ΝΙΚ Αυτή εδώ είναι η πατρίδα μου

ΜΠΕΡΘΑ Ο απόπατος είναι η πατρίδα σου

ΝΙΚ (Παίρνοντας το δίσκο τελικά) Ο απόπατος είναι η δική σου πατρίδα, και οι υπόνομοι. Το ξέρεις; Οι υπόνομοι!

ΜΠΕΡΘΑ (Παίρνοντας έναν άλλο δίσκο) Θα σου το πληρώσω αυτό, μικρέ, Μην τολμήσεις να διασταυρωθείς μαζί μου, αυτό μόνο, μια φορά μόνο, και θα δεις. Βρωμο-μετανάστη, ψειριάρη!

ΝΙΚ (Με τουπέ) Ακούστε την, πώς μιλάει. Γι' αυτήν εγώ πεθαίνω από την πείνα..... for her I'm gonna starve

ΑΛΦΡΕΝΤΟ (Πλησιάζοντας το ντουλάπι για τα δικά του πράγματα)
Με συγχωρείτε φίλοι μου. Μπορείτε να συνεχίσετε σε ένα λεπτό. (Αλλά ο καβγάς, έχει ήδη σβήσει)

ΝΙΚ (Πλησιάζοντας το πόστο της ζαχαροπλαστικής) Την ακούσατε; Ε! Η καριόλα. Πωλ, έχεις καμιά τάρτα ή κέικ, κάτι παρόμοιο; Πεθαίνω της πείνας. (Ο Πωλ του δίνει μια τάρτα. Προς τον ΚΕΒΙΝ) Εσύ είσαι ο καινούριος μάγειρας;

ΚΕΒΙΝ Ναι.

ΠΩΛ Καλή τύχη φίλε μου. (Γελάει προς τους άλλους) Ξέρεις πού είναι το πόστο σου;

ΚΕΒΙΝ Δεν ξέρω καν, ποια πόστα υπάρχουν.

ΝΙΚ Έλα, θα σου δείξω εγώ. (Τον παίρνει στα δεξιά της σκηνής) Λοιπόν, στην άκρη εδώ, βλέπεις αυτήν τη χοντρέλα; (Δείχνει) Αυτή μαγειρεύει τα λαχανικά. Και δίπλα της έχουμε το δεύτερο αρχιμάγειρα, δεύτερο chef. Το ΦΡΑΝΚ, που είναι στα πουλερικά αυτός. Και μετά ο ΑΛΦΡΕΝΤΟ στα του φούρνου. Και ο ΧΑΝΣ ετοιμάζει φαγητό για το προσωπικό και το ρύζι και κοτολέτες κλπ ξέρεις; Α! ναι. Αυτό εκεί πέρα είναι το μενού της ημέρας. Ο Σεφ το γράφει κάθε βράδυ. Και αυτό εκεί είναι, εκεί που δουλεύει ο ΠΕΤΕΡ, ψάρι βραστό, κλπ. Δεν έχει έρθει ακόμα. Και εκεί πέρα...

(Σε αυτό το σημείο πρέπει να πάρει τον ΚΕΒΙΝ στα αριστερά της σκηνής και του δείχνει τα άλλα πόστα. Καθώς μιλάει, μπαίνει ο ΠΕΤΕΡ με φούρια μεγάλη. Έχει αργήσει. Γελάει το γελάκι του)

ΠΕΤΕΡ Χάια, Χάια, Χάια... auf geht 's, auf geht 's (Πάμε, πάμε)

ΧΑΝΣ Auf geht 's, mein leiber! Was hat dich zuruckgehalten heute fruh? (Πάμε αγαπητέ μου. Τι σε καθυστέρησε σήμερα το πρωί;)

ΠΕΤΕΡ Ach, die frau, die frau (Ω! Η γυναίκα, η γυναίκα)

ΝΙΚ Πέτερ, από δω ο καινούριος μάγειρας. Στον παραδίδω.

ΠΕΤΕΡ Τι να τον κάνω, εγώ; (Στον ΚΕΒΙΝ) Ξέρεις πού είναι η δουλειά σου;

ΚΕΒΙΝ: Όχι, ακόμα. Δεν ξέρω!

ΠΕΤΕΡ Σε ποιο εστιατόριο δούλευες, πριν;

ΚΕΒΙΝ Parisito. Στην Σάφτσμπουρου Άβενιου.

ΠΕΤΕΡ (Τρίβει τον αντίχειρα με το δείκτη) Καλά λεφτά;

ΚΕΒΙΝ (Κουνάει το κεφάλι αρνητικά) Γι' αυτό ήρθα εδώ.

ΠΕΤΕΡ Εδώ, βγάζεις καλά λεφτά – αλλά δουλεύεις. (Υψώνει τα χέρια σε απελπισία) Να! Έτσι ακριβώς. Τώρα, βοήθησέ με. Ξέρεις να

φτιάχνεις sauce hollandaise; Ξέρεις αυγά και (Κάνει την κίνηση που χτυπάει τα αυγά με το σύρμα).

KEBIN Ναι, ναι!

ΠΕΤΕΡ (σβέλτα, κοφτά) Τα αυγά είναι ήδη σε αυτό το δοχείο στο κρύο ντουλάπι. Υπάρχει και κατσαρόλα, το σύρμα είναι μέσα στο συρτάρι και εγώ θα σου λιώσω τη μαργαρίνη.

(Σε αυτό το σημείο, τώρα όλοι δουλεύουν. Οι σερβιτόρες κάνουν εμφάνιση, κουβαλούν ποτήρια. Μία σερβιτόρα δίνει (σε ποιον;) το τυπωμένο μενού της ημέρας, μια άλλη φέρνει ψωμί για το μεσημεριανό του προσωπικού της κουζίνας. Καθώς έρχεται στους ζαχαροπλάστες ο ΧΑΝΣ την πλησιάζει ντροπαλά και προσπαθεί να τη φλερτάρει. Αυτή απορρίπτει τις κινήσεις του (το πέσιμο) και απομακρύνεται στα δεξιά της σκηνής ψηλά. Ο ΦΡΑΝΚ, ο δεύτερος αρχιμάγειρας/chef μπαίνει και τη φιλάει καθώς περνάει. Πλησιάζει στο Κρύο ντουλάπι και βγάζει από μέσα ένα μπουκάλι μπύρα).

ΜΑΞ (Προς το ΦΡΑΝΚ) Δεν έχομε αρνίσιας κοτολέτες.

ΦΡΑΝΚ Χθες, φέρανε τρία ολόκληρα αρνιά.

ΜΑΞ Και λοιπόν;

ΦΡΑΝΚ Και λοιπόν;

ΜΑΞ Λοιπόν, να έλθεις να με βοηθήσεις να τα τεμαχίσω. Είμαι μόνος μου σήμερα.

ΦΡΑΝΚ Τι κρέατα έχεις;

ΜΑΞ Μοσχαρίσιες μπριζόλες

ΦΡΑΝΚ Εντάξει, Μοσχαρίσιες μπριζόλες, λοιπόν

(Κινείται προς τον ΚΕΒΙΝ) Καινούριος μάγειρας;

ΚΕΒΙΝ (Ιδρωμένος, χτυπώντας ακόμα τη σάλτσα του) Μάλιστα, Σεφ

ΦΡΑΝΚ Ωραία! Μπράβο! Θα δουλέψεις στο τηγανιτό ψάρι σήμερα

ΠΕΤΕΡ (Πλησιάζοντας) Ευχαριστώ! Ευχαριστώ! Μόνο που εγώ έχω να ετοιμάσω έξι πιάτα μόνος μου.

ΦΡΑΝΚ Η Κωκώ λείπει σήμερα. Τι να κάνομε; Κάποιος πρέπει να κάνει το τηγανιτό!

ΠΕΤΕΡ Τι σκατά οργάνωση έχετε εδώ; Είμαστε μεσοκαλόκαιρο και δεν έχουμε προσωπικό. Και εγώ έχω τώρα να ετοιμάσω έξι πιάτα

(Ο ΦΡΑΝΚ παίρνει τον ΚΕΒΙΝ στη φριτέζα και αφήνει τον ΓΚΑΣΤΟΝ να του εξηγήσει τι πρέπει να κάνει. Αυτή τη στιγμή μπαίνει ο ΣΕΦ (Α' Αρχιμάγειρας). Προχωράει κατ' ευθείαν στο τραπέζι του αγνοώντας το ΧΑΝΣ, που λέει «Καλημέρα, Σεφ». Ο ΦΡΑΝΚ τον πλησιάζει, μιλάνε μεταξύ τους, και ύστερα επιστρέφει στο πόστο του. Στο μεταξύ -)

ΧΑΝΣ (ΣΤΟΝ ΠΕΤΕΡ): - Er hat nix baüínee erbüst gekéster n' Ámpent. (σου την είχαν στήσει χθές βράδυ).

ΠΕΤΕΡ: - Νουρ τσουζάμεν ζίντ ζι μούτιγκ (Αυτοί μόνο όταν είναι πολλοί κάνουν τα παλικάρια).

ΧΑΝΣ: - Χάμπεν ζι νιχτ φιρ ντιχ ντράουσεν γκεβάρτετ; (Δεν σε περίμεναν έξω;).

ΠΕΤΕΡ: - Γιά, ντα βάρεν αίνιγκε, άμπερ ιχ βαρ τσουζάμεν μιτ Μόνικα. Χα! Γιέτζτ σπριχτ ζι νιχτ μερ μιτ. Αχ, νούν- άουφ γκετς ! (Ναι, ήταν μερικοί εκεί έξω, αλλά εγώ ήμουν μαζί με την Μόνικα. Τώρα κι αυτή δεν μου μιλάει πια. Α! τώρα- άντε πάμε).

[Ο Πέτερ τραγουδάει το τραγουδάκι του και μαζί του και ο Χανς και στο τέλος σκάνε στα γέλια]

ΠΕΤΕΡ: - Γκάστον, σου ζητώ συγγνώμη που σου μαύρισα το μάτι. Λυπάμαι πολύ. Συγγνώμη.

ΓΚΑΣΤΟΝ: - Μη μου μιλάς!

ΠΕΤΕΡ: - Είπα λυπάμαι, συγγνώμη, αυτό μόνο είπα.

ΓΚΑΣΤΟΝ: - Θα λυπηθείς πραγματικά όταν σε περιλάβουν τα Κυπριωτάκια. Αυτοί θα σε κάνουν να λυπηθείς. – Δεν έχουμε τελειώσει ακόμα, εμείς οι 2 !

ΠΩΛ: - Γκάστον σύνελθε, άνθρωπε μου. Τι σ' έχει πιάσει. Ο άνθρωπος σου ζητάει συγγνώμη- γιατί δεν τη δέχεσαι;

ΓΚΑΣΤΟΝ: - Τί να δεχθώ; Αυτός μου μαύρισε το μάτι και να το δεχθώ. [Δείχνει το μαυρισμένο μάτι] Αυτό να δεχθώ; [Στον Πέτερ] Στο λέω: Εμείς οι 2 δεν έχουμε τελειώσει ακόμα.

ΠΕΤΕΡ: - Τί δεν έχεις τελειώσει; Πες μου! Τί θέλεις να κάνεις τώρα; Θέλεις να μου μαυρίσεις το μάτι; Αυτό θα σε κάνει να νιώθεις πιο ευτυχισμένος; Ωραία! Εδώ είμαι. Μαύρισε μου το μάτι και θα έχουμε τελειώσει, ναι; [Παίρνει μια δονκιχωτική πόζα]

ΓΚΑΣΤΟΝ: - Μη γελάς Πέτερ. Στο λέω, κάνεις τα πράγματα χειρότερα. Μη γελάς! [Ο Πέτερ παίρνει άλλη μια δονκιχωτική πόζα]

ΠΩΛ[Στον Πέτερ]: - Τι τον προκαλείς και τον βασανίζεις κι εσύ Θεότρελε!

[Στον Ρέιμοντ]: - Κανένας δεν ξέρει πότε να σταματήσει. Αρχίζει ένας καυγάς και βαστάει για μήνες. Όταν ο ένας είναι έτοιμος να ζητήσει συγγνώμη, ο άλλος δεν ξέρει πώς να τη δεχθεί κι όταν κάποιος ξέρει πώς να τη δεχθεί, ο άλλος..... Αχ! Βλαμμένοι! Θεότρελοι! [Χειρονομία αηδίας]

ΦΡΑΝΚ: [Φωνάζει από το πόστο του στον Νικ]: - Νικόλα! Δώδεκα κοτόπουλα παρακαλώ!

ΝΙΚ: [Κοιτάει στο ντουλάπι]: - Έχουμε μόνο έξι εδώ.

ΦΡΑΝΚ: - Τί κάθεσαι; Παράγγειλε κι άλλα.

ΧΑΝΣ: [Μπαίνει στη χορωδία με τις φωνές]: - 'Αουφ γκέτς Νικόλας, απάνω του Νικόλας! [Σε αυτό το σημείο ο Ρέιμοντ περνάει καθ' οδόν προς το δωμάτιο πιάτων]

Buon giorno, Raymondo. Como state?

(Καλημέρα Ρέιμοντ ! Πώς είσαι;)

ΡΕΙΜΟΝΤ: - Bene, bene, grazie. Su con il lavoro!

(Καλά, καλά ευχαριστώ. Με τη δουλειά)

ΧΑΝΣ: - Una lunga vita ai lavoratoti!

(Πολύχρονη ζωή για τους εργάτες).

ΜΑΞ: (Ξαφνικά και βίαια προς τον Χανς): Είσαστε στην Αγγλία τώρα! Να μιλάτε Αγγλικά. (Ο Χανς τα χάνει, σαστίζεται). Ο καθένας μέσα εδώ μιλάει άλλη γλώσσα, Γαλλικά, Ιταλικά, Γερμανικά. (Προς τον Χανς). Εσύ ήρθες σ' αυτή τη χώρα για να μάθεις αγγλικά, έτσι; Ε! να τα μιλάς τα γαμημένα!

ΠΕΤΕΡ: Τι συμβαίνει Μαξ, κάτι σε φόβισε; Φοβάσαι κάποιον; Πιες άλλη μια μπύρα.

ΜΑΞ: Εσένα σίγουρα δεν σε φοβάμαι κι έτσι μπορείς να το βουλώσεις.

ΠΕΤΕΡ: (Πλησιάζει τον Μαξ και του μιλάει στο αυτί, αλλά όχι ψιθυριστά): Ξέρεις ποιο είναι το πρόβλημά σου Μαξ. Έχεις μείνει εδώ μέσα πάρα πολύ καιρό.

ΜΑΞ(απομακρύνεται) : Ναι! Ναι Πέτερ. Εντάξει.

ΠΕΤΕΡ (τον ακολουθεί): Πόσος καιρός είναι που είσαι εδώ; Είκοσι ένα χρόνια. Χρειάζεσαι αλλαγή.

ΜΑΞ(απομακρύνεται ξανά): Ναι! Ναι!

ΠΕΤΕΡ (τον ακολουθεί): Γιατί δεν πας να δουλέψεις για μια σεζόν στη Γερμανία;

ΜΑΞ: Βέβαια! Ότι πεις!

ΠΕΤΕΡ: Να επισκεφτείς άλλες κουζίνες. Να γνωρίσεις καινούργια πράγματα.

ΜΑΞ: Ναι! Ναι! Τώρα συνέχισε τη δουλειά σου.

ΠΕΤΕΡ: Μην ανησυχείς για τη δουλειά μου.

ΧΑΝΣ: Ach verlass ihn! (Έλα, άφησέ τον!)

ΠΕΤΕΡ: Δεν αντέχεις τις αλλαγές, έ; Κι ένα καινούργιο πρόσωπο σε αναστατώνει.

ΜΑΞ: Φτάνει πια! Αρκετά! Ναι;

ΧΑΝΣ: Es lohnt sich nicht, mien Lieber. (Δεν αξίζει τον κόπο, αγαπητέ μου).

ΣΕΦ: Εντάξει Πέτερ. Αρκετά. Δεν γυρνάμε στη δουλειά μας; Ε;

(Ο Πέτερ επιστρέφει στη δουλειά του και καθώς περνάει κλείνει το μάτι στον Ρέυμοντ. Τώρα εισέρχεται ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΡΑΝΓΚΟ. Περπατάει αργά γύρω στην κουζίνα, επιθεωρώντας τα πάντα, αγγίζει με την παλάμη τη ζεστή πλάκα της κουζίνας να δει αν δουλεύει ακόμα. Όλα είναι μια μηχανική κίνηση- μερικές φορές βάζει την παλάμη πάνω στην κρύα πλάκα της ζαχαροπλαστικής, να δει αν είναι ακόμα ζεστή. Είναι μια μηχανική «περιοδεία». Στο μεταξύ-)

ΚΕΒΙΝ (στον Πέτερ): Κάθε μέρα είναι έτσι; (Σκουπίζει τον ιδρώτα από το μέτωπό του) Ρίξε μια ματιά. Κοιτάξτε με, ποτέ μου δεν έχω ιδρώσει έτσι, από τον ένδοξο μήνα του μέλιτός μου.

ΠΕΤΕΡ: Αυτό δεν είναι τίποτε! Αυτό είναι μόνο η αρχή. Περίμενε μέχρι ν' αρχίσουμε να σερβίρομε. Τότε θα δεις (Υψώνει τα χέρια). Εσύ είσαι εντάξει; Έτοιμος;

ΚΕΒΙΝ: Πάνω – κάτω. Μου μένει να κόψω των σολομό.

ΠΕΤΕΡ: Ωραία. Θα φάμε μεσημεριανό σε λιγάκι.

ΜΑΡΑΝΓΚΟ (ευγενικά στον Κέβιν): Είσαι ο καινούργιος μάγειρας;

ΚΕΒΙΝ [σκουπίζει το μέτωπό του ξανά] : Μάλιστα, κύριε.

ΜΑΡΑΝΓΚΟ : Ζέστη, ε γιε μου;;

ΚΕΒΙΝ : Αυτό και κάτι παραπάνω, κύριε.

ΜΑΡΑΝΓΚΟ: Δεν πειράζει. Εγώ σας πληρώνω καλά. Μόνο να δουλεύετε, αυτό μόνο, να δουλεύετε καλά.

(Συνεχίζει την περιοδεία).

ΚΕΒΙΝ (Στον Πέτερ): Ευγενικό γεροντάκι φαίνεται.

ΠΕΤΕΡ: Νομίζεις πως είναι ευγενικός; Ένας μπάσταρδος είναι. Σου μιλάει έτσι, επειδή είναι καλοκαίρι τώρα. Δεν βρίσκει αρκετό προσωπικό για να καλύψει όλους τους πελάτες του. Γι' αυτό σου κάνει τον καλό. Θα μείνεις εδώ μέχρι τον Χειμώνα; Περίμενε μέχρι τότε και θα δεις. Το ψάρι είναι καμένο! Πάρα πολύ mis-en-place! Η σούπα είναι ξινή! Αυτός δεν είναι άνθρωπος. Είναι εστιατόριο. Άκουσέ με. Πηγαίνει στην αγορά στις πεντέμισι το πρωί, επιστρέφει εδώ, διαβάζει το ταχυδρομείο του, ανεβαίνει στο γραφείο και ύστερα κατεβαίνει ξανά εδώ να παρακολουθεί το σερβίρισμα. Στέκεται σαν αγγούρι εδώ, μερικές φορές περιφέρεται γύρω, αγγίζει τη ζεστή πλάκα, κλείνει τις πόρτες της πλάκας, κοιτάζει μέσα στο ένα, κοιτάζει μέσα στο άλλο. Μένει εδώ μέχρι να φύγει και ο τελευταίος πελάτης. Ύστερα κοιμάται στο γραφείο. Μισή ώρα αφού γυρίσουμε για το βραδινό, να σου τον πάλι εδώ, μέχρι τις ενιάμισι, ίσως μέχρι τις δέκα το βράδυ. Κάθε μέρα, απ' το πρωί μέχρι το βράδυ. Ζωή είναι αυτή ; Μέσα σ' αυτήν την κουζίνα. Σε ρωτώ : Είναι ζωή αυτή; Εγώ δεν δίνω δεκάρα, σύντομα

παντρεύομαι και τότε ποσσοσττ!! (κίνηση με το χέρι του που θα πει: εγώ έφυγα.)

XANΣ: (Πλησιάζει με ένα μεγάλο δίσκο στα χέρια που τον βάζει πάνω στο κρύο ντουλάπι). Auf gehts', Ιρλανδέ. Δεν πρέπει, λέει, να σου μιλώ Γερμανικά. Εδώ είναι Αγγλία, Ιρλανδέ. (και καθώς απομακρύνεται, φωνάζει δυνατά) Auf gehts, χάια, χάια, χάια, χάια!!!

(Σ' αυτό το σημείο η Μονίκ περνάει από το σημείο που δουλεύει ο Πέτερ, είναι το κορίτσι του. Όμορφη, μικροκαμωμένη, ξανθιά. Κανονικά είναι σερβιτόρα, αλλά σήμερα είναι το ρεπό της οικοδέσποινας και έτσι εκτελεί αυτά τα χρέη. Κουβαλάει κάτι ποτήρια. Καθώς προσπερνάει τον Πέτερ δεν του μιλάει, μόνο του «σφυρίζει»: «Τσαμπουκά!!!» Έχουν τσακωθεί.)

ΠΕΤΕΡ: Στο διάολο να πας!

(Προς τον Κέβιν, με υπερηφάνεια): Αυτή είναι η γυναίκα μου - τουλάχιστον θα γίνει - σύντομα. (Βγάζει μια καρτ-ποστάλ από το πορτοφόλι του).

Κοίτα εδώ! Αυτήν την κάρτα μου την έστειλε όταν πήγε διακοπές. (Διαβάζει δυνατά):

«Δεν νιώθω καμιά χαρά παρά μόνο όταν θα έρθεις. Σ' αγαπώ πάρα πολύ.» Και δεξ εδώ τα σημάδια από το κραγιόν στα χείλη της. Κούκλα δεν είναι ; Συμφωνείς;

ΚΕΒΙΝ: Μοιάζει με ένα κορίτσι που ήξερα παλιά. Όλο βυζιά και κουνήματα.

ΠΕΤΕΡ: (Δεν καταλαβαίνει τι θέλει να πει ο Κέβιν): Θα φάμε σύντομα ε;

(Ο Κέβιν πάει να μελετήσει το τυπωμένο μενού του. Προς τον Χανς)

Χανς, βοήθησέ με. (Κατεβάζουν μια μεγάλη, βαριά κατσαρόλα από τον φούρνο και περνούν το περιεχόμενο μέσα από τρυπητό σε μια μικρότερη κατσαρόλα, την οποία ο Πέτερ τους έχει προετοιμάσει, στο πάτωμα).

ΚΕΒΙΝ: (Δείχνει το μενού στον Πέτερ). Δες εδώ! Στο τυπωμένο μενού λέει «τηγανιτή γλώσσα» και στον πίνακα ανακοινώσεων λέει: «τηγανιτός βακαλάος».

ΠΕΤΕΡ: Ρώτα τον σεφ.

ΚΕΒΙΝ: Καλημέρα Σεφ. Κοιτάξτε, εδώ λέει «τηγανιτή γλώσσα» και στον πίνακα λέει: «τηγανιτός βακαλάος»

ΣΕΦ: Δεν ξέρω τίποτα γι' αυτό το θέμα. Χθες είχα ρεπό. Δες τον δεύτερο Σεφ.

ΚΕΒΙΝ: Έχουμε καθόλου γλώσσες;

ΣΕΦ: (Σαρκαστικά κοιτάει κάτω από τα πόδια του): όχι εδώ πέρα! Δε βλέπω εδώ καμμία.

ΚΕΒΙΝ(Κινείται προς τον Ρέυμοντ): Ό,τι πρέπει άνθρωπος να σε βοηθήσει στην ανάγκη σου. Δεν ενδιαφέρεται για τίποτε εδώ μέσα;

ΡΕΥ: Δεν θέλει να ξέρει τίποτα για τίποτα. Μόνο όταν πάει κάτι στραβά, τότε μόνο επεμβαίνει για να φωνάξει και να βρίσει.

(Η Μονίκ περνά ξανά μπρος απ' τον Πέτερ, πηγαίνοντας προς τα ποτήρια. Ο Πέτερ είναι θυμωμένος. Προσπαθεί να κρατήσει τον τσακωμό τους μυστικό, αλλά φυσικά αυτό είναι αδύνατον.)

ΠΕΤΕΡ: Γιατί με φωνάζεις ακόμα τσαμπουκά; Από το πρωί φωνάζεις «τσαμπουκά».

ΜΟΝΙΚ: (Απομακρύνεται προς το εμπρός μέρος της σκηνής) Τσαμπουκά!

ΠΕΤΕΡ: (Την ακολουθεί και της μιλάει όπως είναι η συνήθειά του στο αυτί της). Θέλεις να με κάνεις να θυμώσω; Τι ήθελες δηλαδή να είχα κάνει; Να τον αφήσω να με χτυπήσει;

ΜΟΝΙΚ: (Επιτέλους γυρνώντας προς αυτόν.) Τώρα έχει ένα μαύρο μάτι. Το βλέπεις;

ΠΕΤΕΡ: Το βλέπω, το βλέπω. Αλλά σήκωσε μαχαίρι να με χτυπήσει.

ΜΟΝΙΚ: Τσαμπουκά! (Γυρίζει προς την άλλη πλευρά).

ΠΕΤΕΡ: (Την ακολουθεί, αξιοθρήνητος ζηλιάρης εραστής): Να το θυμάσαι, σήμερα είσαι οικοδέσποινα. Σε βλέπω από το τζάμι Μην τολμήσεις να φλερτάρεις με κανέναν έξω κει. Μ' ακούς;(Την αρπάζει από το μπράτσο) Μην τολμήσεις!

ΜΟΝΙΚ: Θα μιλώ με όποιον γουστάρω εγώ. (Απομακρύνεται).

ΠΕΤΕΡ: (Ελπίζοντας ότι δεν τον ακούει κανένας): Καργιόλα! Μαλακισμένη καργιόλα! Ρεζίλι σ' όλο το εστιατόριο!

(Σ' αυτό το σημείο ο Χανς σέρνει το τραπέζι από το μέρος της ζαχαροπλαστικής προς το κέντρο της σκηνής και αρχίζει να το στρώνει με μαχαιροπίρουνα και ποτήρια και ψωμί, για το μεσημεριανό του προσωπικού. Ο Αλφρέντο επίσης στρώνει για τον εαυτό του πάνω στον πάγκο, ανάμεσα στα πόστα εργασίας του Πέτερ και του Χανς. Ο Μαξ, ο Νικόλας ΚΑΙ Ο Φρανκ προετοιμάζονται να φάνε στο τραπέζι του Μαξ. Οι Κέβιν, Μάικλ Πέτερ, Χανς θα φάνε στο τραπέζι που στρώνει τώρα ο Χανς. Ο Γκαστον δεν θα φάει, επειδή δεν θέλει να καθίσει με τον Πέτερ. Αυτοί οι δύο συνεχίζουν να αγνοούν ο ένας τον άλλον μέχρι το τέλος της ημέρας.)

ΜΑΙΚΛ: (φωνάζοντας): Ποιος έχει το τρυπητό; Γκαστον; Πέτερ;

ΠΕΤΕΡ: Εγώ το έχω, θα πρέπει να το πλύνεις. (Προς έναν βοηθό κουζίνας εκεί κοντά). Μανγκόλι, πλύνε αυτό για τον Μάικλ, σε παρακαλώ.

[Ο Μανγκόλι κάνει μια αγενή χειρονομία και απομακρύνεται.. Ο ΠΕΤΕΡ σηκώνει τους ώμους και ο ΜΑΙΚΛ παίρνει το τρυπητό μόνος του και επιστρέφει στη δουλειά. Μια σερβιτόρα σταματάει για να μιλήσει τον Πέτερ.)

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: (Σαν να του ζητάει να μιλήσει μόνο σ' αυτήν, εμπιστευτικά): Έι Πέτερ, τι συνέβηκε χθες βράδυ; Δεν σε...

ΠΕΤΕΡ: (Απότομα. Αυτή θέλει μόνο να κουτσομπολέψει) Όχι, όχι! Αυτοί είναι δειλοί, όλοι τους. Δεν έγινε τίποτα.

ΠΩΛ: (Προς την ίδια σερβιτόρα, καθώς περνάει το πόστο του) Χέττι; Πήγες χθες βράδυ;

ΧΕΤΤΙ: (Σε έκσταση):Μμμμ

ΠΩΛ: Καλός ηθοποιός;

ΧΕΤΤΙ: (Ακόμα πιο εκστατικά, αγκαλιάζοντας τον εαυτό της): Τι άντρας Θεέ μου!!! Λιώνω!!!Μια νύχτα μόνο, μια νύχτα μόνο μαζί του και μετά ας πλένω πιάτα όλη μου τη ζωή!

(Απομακρύνεται)

PAYMONT: (προς Πωλ): Μετά απ' αυτό, τι πιθανότητες έχουμε εμείς; Γι' αυτό φαίνεται η γυναίκα μου δεν μου κάνει έρωτα όπως παλιότερα.

ΠΩΛ: Και γι' αυτό, εγώ δεν έχω σκοπό να παντρευτώ. Αγοράζω τα περιοδικάκια μου και τη βρίσκω έτσι.

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Έτοιμοι παιδιά! Έρχεται το γεύμα για το προσωπικό.

(Όσο μιλάνε ο Πωλ και ο Ρέυμοντ, μια σειρά από σερβιτόρες, που χαζογελάνε, κουτσομπολεύουν και η μια μπερδεύεται στα πόδια της άλλης, έχουν έρθει στο μπρος μέρος της σκηνής αριστερά και κινούνται μπροστά από το πόστο του ΠΕΤΕΡ και προς τα πάνω, προς την άλλη πλευρά στον Χανς και στον Αλφρέντο, οι οποίοι έχουν αραδιάσει δίσκους γεμάτους φαγητό πάνω στον πάγκο σερβιρίσματος. Δίπλα στα φαγητά υπάρχουν στοίβες με πιάτα. Οι σερβιτόρες σερβιρίζονται μόνες τους.)

1^η σερβιτόρα: Τι καλά μας έχετε σήμερα;

ΑΛΦΡΕΝΤΟ:Γάτα και σκύλο με κάρυ.

2^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Αυτό το λάχανο είναι χτεσινό;

ΧΑΝΣ: Καλό είναι. Καλό . Τρώε και μη μιλάς.

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Τι είναι αυτό το πράμα;

ΧΑΝΣ: Πολύ καλό. Πάρα πολύ καλό. Κουνουπίδι με σάλτσα λευκή.

4^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Λευκή σάλτσα; Βρωμάει.

5^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Έχεις κάτι καλό Χανς;

ΧΑΝΣ: Αν δεν σ' αρέσουν τα παράπονά σου στον Σεφ.

6^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Έχει καθόλου βραστές πατάτες;

ΧΑΝΣ: Δεν είναι έτοιμες ακόμα, αχ!!

(Ο ΧΑΝΣ απομακρύνεται αηδιασμένος αφήνοντας τις να σερβιριστούν μόνες. Για ένα δευτερόλεπτο παρατηρεί τον ΠΕΤΕΡ που δουλεύει και μετά πηγαίνει στο «δωμάτιο ατμού». Καθώς οι σερβιτόρες σερβιρίζονται και γκρινιάζουν και τελικά κατευθύνονται προς την τραπεζαρία, ανακαλύπτουμε ότι ο Νικόλας όλη αυτή την ώρα τσακωνόταν με μια πολύ ψηλή και έντονα βαμμένη σερβιτόρα κοντά στην προθήκη με τα ποτήρια. Εκείνης δεν της αρέσει που ο τρόπος, που ο Νικόλας μιλάει και διαπληκτίζεται μαζί της, γίνεται δημόσιος. Εκείνος πιθανόν είναι μισο-μεθυσμένος ήδη.)

ΝΙΚ: Έλα μαζί μου να τον ρωτήσουμε τον ίδιο. Έλα σου λέω.

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Όχι Νίκυ, όχι - σταμάτα τώρα.

ΝΙΚ: Γιατί δεν με πιστεύεις τότε; Όταν σου λέω ότι πρέπει να μείνω και το απόγευμα, γιατί δεν με πιστεύεις; Φρανκ! Φρανκ! Πού στην ευχή έχει πάει; (Χάνεται αναζητώντας τον Φρανκ, καθώς η σερβιτόρα περιμένει και αναρωτιέται τι πρόκειται να κάνει αυτός.)

PAYMONT: (Φωνάζει στη σερβιτόρα): Βάρα τον! Τι περιμένεις; Δως του μια γερή! Κουράγια έχεις. (Με τον αγκώνα του δίνει μπηχτή στο πλευρό του Πωλ και γελάνε μεταξύ τους.)

ΦΡΑΝΚ: (Καθώς τον σέρνει στη σκηνή ο ΝΙΚΟΛΑΣ.) Τι με θέλεις; Τι συμβαίνει, τέλος πάντων;

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Νικόλα, έλα τώρα, μη γίνεσαι γελοίος. (Προς τον Ρευ και Πωλ, απελπισμένη). Για το όνομα του Θεού, δείτε τι κάνει. Μιλήστε του κι εσείς.

ΝΙΚ: Μπρος. Ρώτησέ τον. Που δεν με πιστεύεις. Ρώτα τον.

ΦΡΑΝΚ: Να με ρωτήσει τί; Για όνομα!!!

ΝΙΚ: Έχω υπηρεσία αυτό το απόγευμα ή όχι;

ΦΡΑΝΚ: (Απομακρύνεται αηδιασμένος. Δεν μπορεί να πιστέψει ότι τον έσυραν εδώ από τη δουλειά του για αυτόν τον λόγο). Με φώναξες γι' αυτό; Έχεις τρελαθεί καλά- καλά; Κάνε μου τη χάρη, άφησέ με έξω απ' αυτές τις υποθέσεις. Ακούς εκεί!(Γελώντας πονηρά προς τους άλλους.) Δηλαδή, εγώ να του λύσω τα προβλήματα του γάμου του. (Στον Νικ) Κάποια μέρα θα στα πω όλα από την αρχή μια και καλή, χα χα χα!

(Πάνω σ' αυτά τα γέλια, μια δυνατή κραυγή πόνου από το δωμάτιο ατμού. Ο ΧΑΝΣ βγαίνει τρέχοντας με τα χέρια του να καλύπτουν το πρόσωπο του, βλαστημάει στα Γερμανικά: Zum kackuck noch mal ! Verdammt! zum teufel! Ανάθεμα! Ας το διάολο! (Αρκετοί τρέχουν προς αυτόν. Τον περιτριγυρίζουν.)

ΦΡΑΝΚ: Τι έγινε, Χανς;

ΧΑΝΣ: Ποιος στ' ανάθεμα τρελός έβαλε τη χύτρα με το βραστό νερό εκεί;

ΠΕΤΕΡ: Έπεσε πάνω σου;

ΧΑΝΣ: Αναθεματισμένη δουλειά! Ποτέ μου δεν έχω δουλέψει σε τέτοιο μπουρδέλο. Ποτέ...ποτέ..

(Ο Πέτερ τον παίρνει για κάποιες πρώτες βοήθειες)

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: (τους φωνάζει καθώς απομακρύνεται): Βάλε του από εκείνο το κίτρινο πράγμα.

ΦΡΑΝΚ: Θα ζήσει. Εντάξει. Τελείωσε. Συνεχίζουμε.

[Το πλήθος διαλύεται. Ο Φρανκ πηγαίνει στον Σεφ] : Όσες φορές να τους το πεις να προσέχουν, αυτοί πάντα τρέχουν γύρω-γύρω σαν τρελοί.

ΣΕΦ: (δεν ενδιαφέρεται. Ανασηκώνει ώμους): Ο καινούργιος είναι εντάξει;

ΦΡΑΝΚ: Μου φαίνεται εντάξει. Προσοχή τώρα (πλησιάζει ο Μάρανγκο).

ΜΑΡΑΝΓΚΟ: Τι έπαθε το παιδί;

ΣΕΦ: Δεν ξέρω. Δεν ήμουν εδώ κοντά. Φρανκ, τι συνέβη;

Φρανκ: Κάποιος άφησε μια χύτρα με βραστό νερό και περιχύθηκε.

ΜΑΡΑΝΓΚΟ: Έκαψε το πρόσωπό του. Δεν είναι σοβαρό. Θα μπορούσε όμως να είναι.

(Κουνάει το κεφάλι θλιμμένα και απομακρύνεται).

ΣΕΦ: Τι μπορώ να κάνω εγώ, κύριε Μαράνγκο. Τρέχουν πάνω- κάτω σαν τρελοί. Τους το λέω, αλλά δεν ακούνε.

(Ο Μαράνγκο απομακρύνεται κι άλλο, κουνώντας ακόμη το κεφάλι.)

ΣΕΦ: Πολύ που ενδιαφέρεται. Ανησυχεί μόνο επειδή διακόπτεται η κουζίνα. Μόνο γι αυτό ανησυχεί. Τρία χρόνια ακόμα Φρανκ, τρία χρόνια και τέρμα. Και μετά πσσοστ! Σύνταξη. Τέρμα, έφυγα εγώ. Και τότε μπορείς να αναλάβεις εσύ!

ΦΡΑΝΚ: Όχι! Όχι! Δεν την παθαίνω εγώ. Θα είμαι υπεύθυνος για μια μέρα την εβδομάδα - και φτάνει. Να βρουνε κάποιον άλλον τρελό.

ΣΕΦ: Νομίζεις ότι εγώ είμαι τρελός;

ΦΡΑΝΚ: Την χαίρεσαι τη δουλειά σου;

ΣΕΦ: Τι σημασία έχει;

ΦΡΑΝΚ: Κοίτα, δεν τη χαίρεσαι τη δουλειά σου και αναλαμβάνεις και ευθύνη επί πλέον. Αν αυτό δεν είναι τρέλα...

ΣΕΦ: Είμαι υποχρεωμένος να κρατήσω ένα βιοτικό επίπεδο- ηλίθιε!

ΦΡΑΝΚ: Σωστό! Τρελαίνου , λοιπόν.

(Ο ΠΕΤΕΡ και ο ΧΑΝΣ επιστρέφουν. Το πρόσωπο του ΧΑΝΣ τώρα είναι ένα παράξενο κόκκινο και κίτρινο. Ο ΚΕΒΙΝ και ο ΠΩΛ πλησιάζουν.)

ΚΕΒΙΝ: Είσαι εντάξει;

(Ο ΧΑΝΣ κάνει μια κίνηση με το χέρι του σαν να λέει «Αχ τα χω παίζει. Ξέχνα το»).

ΠΩΛ: Φαίνεται πολύ όμορφος.

ΚΕΒΙΝ: Ινδιάνος ερυθρόδερμος.

ΠΕΤΕΡ: Ελάτε. Κάτσετε να φάμε.

(Όλοι πηγαίνουν στις θέσεις τους για το φαγητό τους. Ο Πωλ επιστρέφει στη δουλειά του. Τώρα, η δραστηριότητα στην κουζίνα έχει καταλαγιάσει. Είναι η ηρεμία πριν την καταιγίδα. Κάποιες σερβιτόρες περιφέρονται. Ένας βοηθός σκουπίζει το πάτωμα.)

ΚΕΒΙΝ (στον Πέτερ): Πόσο καιρό είσαι εσύ εδώ;

ΠΕΤΕΡ: Τρία χρόνια.

ΚΕΒΙΝ: Πώς το αντέχεις;

ΜΑΙΚΛ: Τα χεις παίζει κι όλας;

ΚΕΒΙΝ: Νομίζω ότι δεν θα τη βγάλω τη μέρα.

ΠΕΤΕΡ: Συνέχεια έρχονται και φεύγουν.

ΧΑΝΣ:(που δεν μπορεί να φάει). Εγώ θα φύγω σύντομα, νομίζω.

ΜΑΙΚΛ: (Στον ΚΕΒΙΝ) Τα χειρότερα έρχονται , όπου να' ναι. (Προς τους άλλους) Σωστό; Περίμενε μέχρι το σερβίρισμα ααα!! Αλλά θα το συνηθίσεις ύστερα από λίγο.

ΠΕΤΕΡ: Όλοι μας το ίδιο λέγαμε, δεν θα τη βγάλομε τη μέρα! Αλλά πες μου, υπάρχει τίποτε που ο άνθρωπος δεν μπορεί να συνηθίσει; Τίποτε. Απλώς ξεχνάς που βρίσκεσαι και λες: Εντάξει, αυτή είναι η δουλειά .

ΜΑΙΚΛ: Έπρεπε να τον βάλουν στα αυγά. Εγώ είμαι μόνος κι έχω να ετοιμάσω πέντε πιάτα. Πέντε πιάτα, μόνος. Πωλ, έχεις κανένα κεκάκι;

ΠΩΛ: Τελειώσανε. Έχω λίγη τάρτα από χτες. (Σηκώνει τους ώμους) Συγγνώμη!

ΠΕΤΕΡ:(Όχι πολύ δυνατά) Ψευταρά!

ΚΕΒΙΝ: Νόμιζα ότι εδώ μπορούμε να φάμε ότι θέλουμε.

ΜΑΙΚΛ: Μπορείς, αλλά πρέπει να το σουφρώσεις. Και γρήγορα. Αν θέλω να κάνω μια κρεμμυδόσουπα που να αξίζει πηγαίνω στο ψυγείο και παίρνω μερικές φτερούγες κοτόπουλου για στοκ για να χυλώσει. Δεν ρωτώ κανέναν, απλώς μπαίνω, βγαίνω ταχύτατα ουισσισσ!

ΧΑΝΣ: Εγώ νομίζω πως θα φύγω για την Αμερική.

ΚΕΒΙΝ: Αμερική;

ΧΑΝΣ: (Γελάει ντροπαλά, πρόκειται να αιφνιδιάσει τον Κέβιν). Έχω πάει ήδη. Στη Νέα Υόρκη.

ΚΕΒΙΝ: Αλήθεια;

ΧΑΝΣ: Έχω πάει ήδη δύο φορές Δούλευα στα καράβια...[παύση]. Στο καράβι βγάζεις πιο πολλά από όσα κατεβάζεις...[παύση ξανά για να

τους αφήσει χρόνο να εννοήσουν] Απ' όσα τρώς! Έχεις ξεράσει τα πάντα στη θάλασσα πριν πιάσεις στεριά.(παύση με νόημα). Ολόκληρα κοτόπουλα! Κοτόπουλα ολόκληρα για τους γλάρους.

ΚΕΒΙΝ: Και η Νέα Υόρκη;

ΧΑΝΣ: (Φιλάει τα δάχτυλά του). Εμπάιαρ Στρέητ Μπίλντινγκ... ! Και Μπρόντγουέη, Μπρόντγουέη - έχεις ακούσει για το Μπρόντγουέη; (Ο Κέβιν κουνάει κεφάλι καταφατικά- το στόμα του γεμάτο φαγητό) Αααα! Πανέμορφη πόλη.

ΚΕΒΙΝ: Ναι, έτσι λένε.

ΧΑΝΣ: (Έχει πάρει φόρα τώρα: Γκριμάτσα που σημαίνει «Μην τυχόν και το αμφισβητείς αυτό ποτέ) Τρεις το πρωί! Καταλαβαίνεις; Γυναίκες! Νάιτ κλαμπ! Τρέχεις από δω. Τρέχεις από κει. (Άλλη γκριμάτσα - μυστικά). Αυτό εδώ πέρα το μέρος δεν αξίζει τίποτε.

ΚΕΒΙΝ: Δεν αξίζει ε;

ΠΕΤΕΡ: Εδώ πρέπει να ξεπετάς φαγητά ζεστά και γρήγορα. Ποιότητα; Πφφφ! Δεν υπάρχει χρόνος για ποιότητα.

ΚΕΒΙΝ: Ακόμα και σε μικρά εστιατόρια δεν δείχνουν καμιά φροντίδα.

ΜΑΙΚΛ: (Ανάβει τσιγάρο) Τι ανάγκη έχουν αυτοί; Γιατί να νοιάζονται; (Τρίβει αντίχειρα και δείκτη μαζί). Αυτό εδώ μετράει μόνο.

ΚΕΒΙΝ: Δεν είμαι σίγουρος. Θα νόμιζε κανείς πως είναι δυνατόν να έχεις ένα μικρό εστιατόριο που θα είναι περήφανο για το φαγητό που προσφέρει, και βγάζει και λεφτά επίσης.

ΠΕΤΕΡ: Φυσικά είναι δυνατόν, φίλε μου. Αλλά πρέπει να πληρώσεις για να φας εκεί. Όλα είναι χρήμα. Όλα για τα λεφτά. Ο κόσμος κυνηγάει τα λεφτά, κι έτσι κι εσύ κυνηγάς τα λεφτά.

(Χτυπάει μεταξύ τους τα δάχτυλά του, με σεληνιασμένο τρόπο): Λεφτά! Λεφτά! Λεφτά!

(Του έρχεται μια ιδέα) Αχά! Κοιτάξτε! Δείτε καλά πως ο Φρανκ με μισεί. (Ο ΠΕΤΕΡ παίρνει ένα ποτήρι γεμάτο νερό και προχωράει αθόρυβα προς εκεί που κάθεται ο Φρανκ και τρώει. Έχει την πλάτη γυρισμένη. Ο ΠΕΤΕΡ ισορροπεί το ποτήρι πάνω στο ψηλό μαγειρικό καπέλο του Φρανκ και γλιστράει πίσω στη θέση του, γελώντας το γέλιο του. Φυσικά, όταν ο Φρανκ κάνει μια κίνηση το νερό χύνεται πάνω του. Κι άλλα γέλια από τον ΠΕΤΕΡ.)

ΦΡΑΝΚ: (Φωνάζοντας) Μια απ' αυτές τις μέρες θα κάνεις ένα βήμα παραπάνω και θα φας τα μούτρα σου. Ναι! Γέλα τώρα!

ΠΕΤΕΡ: Ο Φρανκ είναι δυστυχισμένος επίσης. (Σερβιτόρα πλησιάζει το τραπέζι) Ναι; Τι θέλεις;

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ (Ακουμπά το χέρι της στον ώμο του ΜΑΙΚΛ, αυτός της πιάνει τον κώλο.

Ποιος είναι στο ψάρι σήμερα;

ΜΑΙΚΛ: Μ' αγαπάς;

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Είσαι ακαταμάχητος. Ποιος είναι στο ψάρι;

ΚΕΒΙΝ: Εγώ.

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Ωραία. Παραγγέλνω τέσσερεις γλώσσες. (Απομακρύνεται)

ΠΕΤΕΡ: (Ξανακαθίζοντας τον Κέβιν στην καρέκλα του, που είχε σηκωθεί για να εκτελέσει την παραγγελία) Έχεις χρόνο. Δεν έχεις τελειώσει το μεσημεριανό σου ακόμα. Ο πελάτης μπορεί να περιμένει. Να είσαι όπως τον κύριο Αλφρέντο. Τίποτε δεν τον χαλάει, τον κ. Αλφρέντο. Ο κ. Αλφρέντο είναι εργάτης και μισεί το αφεντικό του. Ξέρει καλά τη δουλειά του, αλλά δεν κάνει ούτε κάτι παραπάνω ούτε κάτι λιγότερο και το κάνει στην σωστή στιγμή. Ο κύριος Αλφρέντο είναι Εγγλέζος - κοίτα!

(Σ' αυτό το σημείο ο κ. Αλφρέντο έρχεται στο εμπρός μέρος της σκηνής και κοιτά να δει ότι δεν τον παρακολουθεί κάποιος. Όντως κανένας δεν τον παρακολουθεί. Χώνει κάτι πρώτα στο δεξιό μέρος της ποδιάς του, ύστερα, ξανά κοιτώντας μη τυχόν κάποιος τον βλέπει, χώνει κάτι στο αριστερό μέρος της ποδιάς του. Ύστερα ισιώνει τη στάση του και επιστρέφοντας καθαρίζει τα δόντια του με οδοντογλυφίδα. Μια σερβιτόρα πλησιάζει τον Φρανκ.)

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Ο κύριος Μαράνγκο θέλει ένα μπούτι κοτόπουλο με πατάτες σωτέ.

ΦΡΑΝΚ: Ο κύριος Μαράνγκο μπορεί να πάει σ' ανάθεμα. Τρώω τώρα.

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Το θέλει σε δέκα λεπτά.

ΦΡΑΝΚ: Ούτε να φας δεν σε αφήνουν εδώ πέρα.

ΜΑΞ: Χέι, το άκουσες πως κοντέψανε να σκοτώσουν τον Πέτερ χτες βράδυ.

ΦΡΑΝΚ: Μη μου μιλάς γι' αυτόν. Είναι τρελός. Αρκετά τον έχω ανεχθεί ήδη... Τρία χρόνια.

ΝΙΚ Σημείωση: Παρ' όλο που ο Νικόλας είναι μετανάστης (Κύπριος) σ' αυτά που λέει εδώ καταφέρεται εναντίον των άλλων μεταναστών. (ίσως των Γερμανών)

Πρέπει να τους σκοτώσουν όλους. Όλους να τους σκοτώσουν. Τους μισώ. Δεν μισώ κανέναν όσο μισώ αυτούς. Και τώρα, ακούω πως θέλουν να καταργήσουν τη θανατική ποινή. Το διάβασες;

ΜΑΞ: (Στον Φρανκ): Τι λές; Νομίζεις ότι θα το περάσουν αυτό το νομοσχέδιο;

ΦΡΑΝΚ: Πού να ξέρω εγώ; Υποθέτω θα προσπαθήσουν.

ΜΑΞ: Θα το μετανιώσουν, αν το κάνουν. Στο λέω σίγουρα.

ΝΙΚ: (Αυτάρεσκα, φαρισαϊκά): Αυτό που λέω εγώ είναι: Αν κάποιος σκοτώσει κάποιον, πρέπει και αυτός να σκοτωθεί.

ΜΑΞ: (Εγκρίνει) Οφθαλμόν αντί οφθαλμού.

ΝΙΚ: Και πρέπει να χρησιμοποιούμε την ηλεκτρική καρέκλα. Η Αγχόνη δεν είναι καλή.

ΜΑΞ: (Χαίρεται προκαταβολικά γι' αυτά που πρόκειται να πει): Θυμάστε εκείνους τους δύο που τους έβαλαν στην καρέκλα στην Αμερική, πριν λίγο καιρό; Για κατασκοπεία. Το γαμημένο σύστημα έπαθε διάλειψη – και έπρεπε να το κάνουν όλο από την αρχή. Βάζω στοίχημα πως ο ηλεκτρολόγος σ' αυτήν εκεί πέρα τη μαφία την έκανε λαμόγιο.

(Η Μονίκ περνά μπρος από τον Πέτερ προς το εμπρός της σκηνής και τον περιμένει κοντά στο πόστο του. Κρατάει ένα φλιτζάνι τσάι στο χέρι. Ο Πέτερ πετάγεται και τρέχει προς αυτήν. Το κάνουν αυτό κάθε διάλειμμα για φαγητό.)

ΠΕΤΕΡ: Πού θα πας αύριο;

ΜΟΝΙΚ: Να χορέψουμε στο ASTRA.

ΠΕΤΕΡ: Γιατί πας εκεί; Όλες οι πουτάνες πάνε εκεί.

ΜΟΝΙΚ: Θα πάω με τον Μόντυ.

ΠΕΤΕΡ: Άκουσέ με, Μονίκ. Να του το πεις του Μόντυ απόψε. Θέλεις διαζύγιο, εντάξει; Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι σαν κλέφτες. Κάνουμε κακό στους εαυτούς μας, το ξέρεις αυτό;

ΜΟΝΙΚ: Πέτερ, όχι εδώ. Σε παρακαλώ. Δεν μπορώ να τού το πω ακόμα.

ΠΕΤΕΡ: Εδώ - μέσα εδώ(χτυπά το κεφάλι του με το χέρι) κάνομε κακό. Ταπεινώνουμε τους εαυτούς μας. Δεν θα σε περιμένω ακόμα για πολύ, θα δεις. Νομίζεις πως μου αρέσει αυτό εδώ το TIVOLI; Δεν με πιστεύεις ότι δεν θα περιμένω άλλο;

ΜΟΝΙΚ: Κάνε ότι γουστάρεις.

ΠΕΤΕΡ: (Απελπισμένα) Τι θέλεις να κάνω; Θέλεις να γίνω κορόιδο, να γελάν οι άλλοι; Είμαι εδώ τρία χρόνια τώρα, τρία χρόνια...

(Η Μονίκ απομακρύνεται λέγοντάς του: «όχι τώρα!») Ο ΠΕΤΕΡ είναι έτοιμος να εκραγεί, αλλά συγκρατεί τον εαυτό του, και, σαν να βρίσκεται σε τσακίρ κέφι δήθεν, δίνει μια κλωτσιά στο χαρτοκιβώτιο μαργαρίνης που κείται εκεί.)

ΠΕΤΕΡ: (Φωνάζοντας): Auf geht's Ιρλανδέ. Άντε, τελειώνει. Auf geht's.

(Ο ΠΕΤΕΡ τραγουδά το τραγουδάκι του και ο ΧΑΝΣ και ο ΚΕΒΙΝ μπαίνουν και αυτοί στο σκοπό, καθώς - όπως και όλοι οι μάγιστροι τώρα - μαζεύουν τα πιάτα τους και ετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν το σερβίρισμα. Ο ΣΕΦ πλησιάζει τον ΚΕΒΙΝ.)

ΣΕΦ: Είσαι εντάξει εσύ;

ΚΕΒΙΝ: Μάλιστα Σεφ.

ΣΕΦ: Στη θέση σου και όλα τα υπόλοιπα;

ΚΕΒΙΝ: Μάλιστα, Σεφ.

(Ο Σεφ κινείται προς το πόστο του Κέβιν να του δείξει πώς γίνεται. Πρώτα βουτάς το ψάρι στο γάλα, ύστερα το αλεύρι και ύστερα η φριτέζα.)

ΠΕΤΕΡ: (Στον Χανς) Κοίτα τον τώρα καλά τον Ιρλανδό. Χάια, χάια, χάια. Σύντομα δεν θα ξέρει τι του συμβαίνει. Κοίτα καλά. Χάια χάια χάια.

(Οι σερβιτόρες αρχίζουν να έρχονται φωνάζοντας τις παραγγελίες τους στο αντίστοιχο πόστο. Παίρνουν πιάτα από την προθήκη ζεστών πιάτων, τα κρατούν αγκαλιά σαν μωρά και παραγγέλνουν. Εμφανίζονται σε όλο μεγαλύτερους αριθμούς καθώς το σερβίρισμα ορμάει σε δράση. Δημιουργούνται ουρές από σερβιτόρες πρώτα μπροστά στο ένα μάγειρα, ύστερα μπροστά σε άλλον.)

ΧΑΝΣ: (Φωνάζει στον Μαξ) Κοτολέτες μοσχάρι και λουκάνικα, παρακαλώ.

ΜΑΞ: Μααααάλιστα!(Τα πηγαίνει μέσα σε δίσκο στον Χανς).

ΓΚΑΣΤΟΝ: (Φωνάζει στον Μαξ) Στείλε μπριζόλες και παϊδάκια αρνί.

ΜΑΞ: Περίμενε ένα λεπτό, εντάξει;

ΓΚΑΣΤΟΝ: Μου παράγγειλαν έξι μπριζόλες ήδη!!!

ΜΑΞ: Λοιπόν, τι υποτίθεται ότι πρέπει να κάνω;

ΓΚΑΣΤΟΝ: (Απευθυνόμενος σε κανέναν) : Όλοι κάνετε τα ίδια . Κι εγώ έχω την πιο μεγάλη ουρά πριν καν ξεκινήσω. (Συνεχίζει να μουρμουρίζει).

1^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: (Στον Κέβιν): Τρεις γλώσσα, παραγγέλνω;;

ΚΕΒΙΝ: Τρεις γλώσσα, εντάξει.

2^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Δύο σολομό σχάρα.

ΚΕΒΙΝ: Ναι , πέντε λεπτά.

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Τρεις σαρδέλες σχάρα, παρακαλώ.

ΚΕΒΙΝ (Τρέχει γύρω-γύρω να προλάβει) Έρχεται:

4^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Τέσσερεις γλώσσα παρακαλώ.

ΚΕΒΙΝ: Εντάξει, εντάξει.

ΠΕΤΕΡ: (φωνάζοντας καθώς εκτελεί τις παραγγελίες). Χα χα χι χι χο χο
Εδώ είναι!!! Έφτασαν!

1^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ: Καλκάνι, δύο

ΠΕΤΕΡ: Καλκάνι , δυο.

2^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Τρία πιάτα ψάρι.

ΠΕΤΕΡ : [τρέχοντας γύρω-γύρω] : Τρία πιάτα ψάρι!

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Είναι έτοιμοι οι έξι βακαλάοι μου;

ΠΕΤΕΡ : Πότε τους παράγγειλες;

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Πριν πέντε λεπτά. Στο είπα την ώρα που μιλούσες με τον Χανς - δε θυμάσαι;;

ΠΕΤΕΡ : Δε θυμάμαι τίποτε. Έλα σε πέντε λεπτά. Επόμενη ;

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Δεν είχες το νου σου στη δουλειά σου. Αυτός είναι ο λόγος.

ΠΕΤΕΡ [με αγένεια] : Κι εγώ σου λέω ότι ο λόγος είναι πως δεν παράγγειλες. Λοιπόν, ξεκόλλα τώρα και έλα σε πέντε λεπτά. Επόμενη ;
[Η επόμενη ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ δίνει την παραγγελία της]

ΧΑΝΣ [φωνάζοντας στις δικές του ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ που δεν είναι σε ουρά] : Περίμενε, έτσι;; Δε βλέπεις ότι ψήνονται ακόμη ;

[Ο ΣΕΦ, καθ' όλη αυτή τη διάρκεια, περιφέρεται σαν να ψάχνει για κάτι που βρίσκεται πέρα από το άμεσο πεδίο όρασής του. Αυτός είναι ο τρόπος που έχει για να κάνει τους μάγειρες να νομίζουν ότι δεν τους παρακολουθεί. Καθώς στέκεται στο πόστο της ζαχαροπλαστικής, τον πλησιάζει ο ΑΡΧΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ] :

ΑΡΧΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ : Πριν δέκα λεπτά η Δάφνη παράγγειλε έξι βακαλάο και ακόμα δεν είναι έτοιμοι.

ΣΕΦ [πηγαίνει στον ΠΕΤΕΡ] : Ο βακαλάος – ακόμα δεν είναι έτοιμος ;

ΠΕΤΕΡ [μέσα στη βιασύνη/βαβούρα του] : Είναι ψεύτρα, Σεφ, την ξέρεις τι είναι αυτή ! Δεν παράγγειλε τίποτε. Ορίστε, παρ' τους! [του δίνει έξι μερίδες βακαλάο]

[Ο ΣΕΦ παραδίδει τον βακαλάο στον ΑΡΧΙΣΕΡΒΙΤΟΡΟ και απομακρύνεται. Ο ΠΕΤΕΡ (όταν είναι ασφαλές ότι δεν τον βλέπει) κάνει μια κοροϊδευτική γριμάτσα πίσω από την πλάτη του και αρχίζει το τραγουδάκι του, καθώς δουλεύει. Στη μέση του τραγουδιού, το διακόπτει και τρέχει στο φούρνο. Υπάρχει κάτι «τεράστιο» , κάτι «μεγαλειώδες» Σαιξπηρικό στον τρόπο που κινείται ο ΠΕΤΕΡ. Ταυτόχρονα θέλει συνέχεια να παριστάνει τον γελωτοποιό (τον «καραγκιόζη», θα λέγαμε εμείς.)

ΠΕΤΕΡ : Θεέ μου! Θεέ μου! Καίγεται. Ο μπακαλιάρος! Χάια! Χάια ! Χάια! Ιρλανδέ, καίγεται! Τα 'κανες θάλασσα!! [Τρέχει με το τηγάνι στον σκουπιδοτενεκέ και πετάει τον καμένο βακαλάο και τον σκεπάζει με μια εφημερίδα (ή χαρτί). Σσσσς! Σσσσς! Χάια! Χάια! Χάια!!!

ΧΑΝΣ [ταυτόχρονα κάνοντας τη δική του δουλειά] : Καθόλου καλή δουλειά αυτή, Πέτερ, καθόλου καλή δουλειά, mein Lieber. Σκατένια δουλειά. [γελάει και δείχνει τον ΚΕΒΙΝ, που έχει μια μεγάλη ουρά από ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ μπροστά στο πόστο του.] :
Πώς πάμε, Ιρλανδέ;; Πολλή δουλειά ;;; Πολλή δουλειά;;

ΚΕΒΙΝ : Βοήθησέ με, για τ' όνομα του Θεού!

[Ο ΠΕΤΕΡ τρέχει να τον βοηθήσει, σκώντας στα γέλια]

ΠΕΤΕΡ : Πάμε, Ιρλανδέ! Φύγαμε!! [στις ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ] : Ποια έχει σειρά;;

1^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Δύο σολωμό.

ΠΕΤΕΡ : Μπράβο! [Σερβίρει καθώς ο ΚΕΒΙΝ αναπληρώνει τις προμήθειες] : Και η επόμενη;

2^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Τρεις σαρδέλλα.

ΠΕΤΕΡ : Επόμενη;

[Τρέχει πάνω-κάτω σαν τρελός ουρλιάζοντας «Επόμενη! Επόμενη !» και οι ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ δίνουν την παραγγελία τους. Στο μεταξύ, ο ΧΑΝΣ αγωνίζεται τρέχοντας ανάμεσα στο δικό του πόστο και στο πόστο του ΠΕΤΕΡ. Ο όλος ρυθμός της δουλειάς επιταχύνεται ξαφνικά, ακόμη πιο πολύ. Οι ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ, με φωνές, βομβαρδίζουν τις παραγγελίες τους. Το κάθε πόστο έχει μπροστά του τη δικιά του ουρά από ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ που περιμένουν. Αυτή τη στιγμή, έχει σχηματιστεί μεγάλη ουρά μπροστά στο πόστο του ΠΕΤΕΡ, που επιστρέφει τρέχοντας εκεί, γελώντας σαν κάποιος χαρούμενος γελωτοποιός, που μπαίνει στη μάχη.]

ΠΕΤΕΡ : Κοιτάξτε τι γίνεται εδώ! Χάια ! Χάια ! Καλημέρα, κυρίες μου! Επόμενη!

1^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ [στον ΠΕΤΕΡ]: Τρεις ψάρι ανάμικτο. [Ο ΠΕΤΕΡ την σερβίρει και φωνάζει] : «Επόμενη!! Επόμενη !!! « [Και ούτω καθ' εξής].

2^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Δύο βακαλάο.

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Μία, καλκάνι.

4^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Μία βακαλάο.

ΚΕΒΙΝ [στον ΠΕΤΕΡ] : Μου τέλειωσαν τα λεμόνια.

ΠΕΤΕΡ [με αγενή αδιαφορία] : Κόψε άλλα, λοιπόν! Επόμενη!

ΚΕΒΙΝ : Δάνεισέ μου το ξύλο κοπής σου, σε παρακαλώ. [Κινείται προς τον πάγκο του ΠΕΤΕΡ για να το πάρει]

ΠΕΤΕΡ [σταματάει τη δουλειά του. Πηδάει πάνω στον ΚΕΒΙΝ και του αρπάζει το ξύλο κοπής. Στην ΚΟΥΖΙΝΑ τώρα είναι «καθένας για τον εαυτό του», «ο σώζων εαυτόν σωθείτω!»] :

Ω!!! Όχι!! Όχι!!! Όχι !!! Όχι!!! φίλε μου. Στο δωμάτιο με τα πιάτα, στο δωμάτιο με τα πιάτα, στο δωμάτιο με τα πιάτα θα βρεις. Αυτό εδώ είναι δικό μου. Το χρειάζομαι!

ΚΕΒΙΝ : Θα σου το επιστρέψω σε λίγα δευτερόλεπτα.

ΠΕΤΕΡ : [Δείχνει] : Δωμάτιο με πιάτα! [Χτυπάει τη γροθιά του πάνω στο ξύλο κοπής για να τονίσει τα λόγια του] [Σε ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ] : Τι θέλεις εσύ, τώρα;

ΚΕΒΙΝ [έκπληκτος με αυτή την αλλαγή στον τρόπο του ΠΕΤΕΡ] : Μίλα λιγάκι πιο ανθρώπινα!! Εντάξει;;

ΠΕΤΕΡ : Δεν έχω χρόνο! Δεν έχω χρόνο!!!

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ [στον ΠΕΤΕΡ] : Θα μου σερβίρεις, σε παρακαλώ, τρεις μερίδες καλκάνι;;

ΠΕΤΕΡ : Έχω μόνο δύο. Σε πέντε λεπτά ! Πέντε λεπτά! Έλα σε πέντε λεπτά!

[Φεύγει τρέχοντας στο «δωμάτιο ατμού» να πάρει νέα προμήθεια καλκάνι, που ήδη μουλιάζει σε νερό, έτοιμο για βράσιμο]

[Στο μεταξύ, στο πόστο του ΚΕΒΙΝ , οι ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ τον έχουν στριμώξει άγρια. Καθώς ασχολείται να κόψει τα λεμόνια, μια ουρά από απαιτητικές ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ ζητάνε επίμονα και με φωνές τις παραγγελίες τους.

Καθώς η πρώτη φωνάζει την παραγγελία της, η **ΑΥΛΑΙΑ** αρχίζει πολύ, πολύ, πολύ αργά να κλείνει, ούτως ώστε, όταν έχει κλείσει εντελώς, εμείς να μπορούμε να ακούμε ακόμα τον ΠΕΤΕΡ, που φωνάζει : Auf geht's.]

1η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ [στον ΚΕΒΙΝ] : Τη γλώσσα μου, γλυκέ μου. Ετοιμάσες τη γλώσσα μου;;

ΚΕΒΙΝ : Ένα λεπτό, περίμενε!

2^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Έπρεπε να το είχες ήδη έτοιμο, Ιρλανδάκι, αγόρι μου! Εδώ δε θα πρέπει ούτε ανάσα να παίρνεις.

[Γυρίζει και κοιτάζει τις συναδέλφισσες, προσμένοντας επιβεβαίωση. Φυσικά, αυτές επικροτούν].

ΚΕΒΙΝ [ακόμα τρέχει πάνω-κάτω όλο φούρια] : Ιησού Χριστέ! Τι είναι αυτό εδώ;;; Τρελοκομείο;;; Έχετε όλοι τρελαθεί εδώ μέσα;;

[Οι ΣΕΡΒΙΤΟΡΕΣ γελούν μεταξύ τους, ένα μάλλον διαβολικό γέλιο.]

3^η ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ : Έλα, Ιρλανδάκι ! Κουνήσου!!

ΠΕΤΕΡ [μέσα στο δικό του τρέξιμο, στη δική του φούρια] : Auf geht's ! Auf geht's !

[Γελάει το γελάκι του και τα φώτα σβήνουν αργά πάνω στη φρενίτιδα της ΚΟΥΖΙΝΑΣ]

ΑΥΛΑΙΑ

ΙΝΤΕΡΛΟΥΔΙΟ

Τα φώτα δυναμώνουν αργά πάνω στον ήχο μιας κιθάρας. Είναι το απογευματινό διάλειμμα. Οι ήχοι από το φούρνο είναι στο μέσο σημείο έντασης.

Ο ΠΩΛ και ο ΡΑΥΜΟΝΤ δουλεύουν στη γωνιά τους, Αυτοί οι δυο είναι οι μόνοι που συνεχίζουν τη δουλειά και κατά τη διάρκεια του απογεύματος.

Ο ΚΕΒΙΝ ξαπλωμένος ανάσκελα πάνω σε ένα ξύλινο πάγκο - ξεθεωμένος.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ σκουπίζει αργά το πάτωμα.

Ο ΠΕΤΕΡ κάθεται κοντά σε ένα τραπέζι περιμένοντας τη ΜΟΝΙΚ.

Ο ΧΑΝΣ σε μια γωνιά παίζει στην κιθάρα και τραγουδάει στα γερμανικά το «Ah sinner-man»

Σημ. το τραγούδι υπάρχει με τους στίχους στο YouTube-στα αγγλικά όμως

ΚΕΒΙΝ Τέρμα! Τά 'χω παίξει! Τελείωσα, έτοιμος, έχω βράσει, Μπορείτε να με σερβίρετε για βραδινό.

ΠΩΛ (σα να δίνει παραγγελία) Δύο μερίδες βραστού Ιρλανδού, παρακαλώ! Με γαρνιτούρα!

PAYMONT (Στον ίδιο τόνο) Δύο τηγανιτές ντομάτες στ' αυτιά του, πατάτες γύρω στο κεφάλι και γέμιση στο στόμα από έξτρα μερίδα μπιζέλια.

ΠΩΛ Πασπαλίστε με φύλλα τριφυλλιού και σερβίρετε με τηγανιτές πατάτες –αν έχετε την ευγενή καλοσύνη.

ΚΕΒΙΝ Το ζουμί μου το παράγω μόνος μου! Παιδιά! Το είδατε αυτό; Πείτε μου, το είδατε αυτό; Χίλιοι πεντακόσιοι πελάτες και οι μισοί τους φάγανε ψάρι. Το είχε η μοίρα μου να ξεκινήσω δουλειά Παρασκευή!

PAYMONT Κάθε μέρα είναι τα ίδια, φίλε μου!

ΚΕΒΙΝ Δείτε με, όχι, δείτε με. Είμαι μουσκίδι. Κοιτάξτε τη ζακέτα. Τη στύβω σα σφουγγαρόπανο. Δεν είναι ιδρώτας αυτός, αδύνατον ένας άνθρωπος να κουβαλάει τόσο νερό μέσα του. (πέφτει ανάσκελα ξανά). Κέβιν, θα τινάξεις τα πέταλα, αν μείνεις εδώ. Σε προειδοποιώ Κέβιν. Άκουσε τη συμβουλή του φίλου σου. Δίνε του! Φεύγα γρήγορα! Έχεις τα νειάτα σου, Κέβιν- το νου σου μη τα χάσεις άδικα εδώ μέσα. Αυτό εδώ δεν είναι μέρος για ανθρώπους-θα αφήσεις εδώ τα κοκαλάκια σου. Στο λέω αληθινά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ε, Ιρλανδέ! Γιατί γκρινιάζεις γι' αυτό το μέρος? Θαρρείς πως αλλού είναι διαφορετικά; Αυτή η βρωμοκουζίνα είναι όπως ο κόσμος, με πιάνεις; Τρέχει πάρα πολύ γρήγορα για να προλάβεις να καταλάβεις τι σημαίνει. Άνθρωποι έρχονται κι άνθρωποι φεύγουν. Μεγάλη βαβούρα, μεγάλη έξαψη, μεγάλη φασαρία (Κάνει διάφορους θορύβους, χειρονομεί και τρέχει γύρω παλαβά, ύστερα σταματά) Και όλα, προς τι; Στο τέλος της γραφής, ποιον έχεις γνωρίσει; Κάνεις έναν φίλο,θα είσαι φίλος του σ' όλη σου τη ζωή, αλλά όταν φύγεις από 'δω – πςςςςςςςςς! Τα ξεχνάς όλα! Γιατί γκρινιάζεις γι' αυτήν εδώ την κουζίνα;

ΠΕΤΕΡ Είσαι πολύ έξυπνο παιδί, Δημήτρη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κι εσύ είσαι πολύ μαλάκας άνθρωπος. Δε θέλω να έχω παρτίδες με σένα!

ΚΕΒΙΝ Όχι! Όχι πάλι! Όχι για τον καυγά με τον Γκάστον ξανά! Όλο το πρωί τίποτ' άλλο δεν ακούω παρά πώς ο Πέτερ μαύρισε το μάτι του Γκάστον. Τώρα έχουμε διάλειμμα, τέρμα οι καβγάδες. Σας παρακαλώ. Ειρήνη! Την ακούτε; Είναι πολύ ωραία! Είναι σιωπή. Είναι τίποτε-αααααχ! (Μετακινείται) Ωωωωω! Πνίγομαι μέσα στον ίδιο μου τον ιδρώτα! Χριστέ μου! Τι τρόπος να πεθάνει κανείς!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Στον ΠΕΤΕΡ) (Σα να συνεχίζει την προηγούμενη ατάκα του)
Πολύ μεγάλος μαλάκας!

(Ο Πέτερ παίρνει ένα χαρτοκιβώτιο και το φοράει στο Δημήτρη. Ο Δημήτρης το βγάζει βίαια, θυμωμένα, και είναι έτοιμος να το εκσφενδονίσει αλλά βλέπει τον Πέτερ που κρατάει το κεφάλι του με τα δυο του χέρια. Βγάζει την καπνοσακούλα του και αρχίζει να στρίβει τσιγάρο για τον Πέτερ. Το δίνει στον Πέτερ να γλύψει την άκρη και ύστερα συνεχίζει φτιάχνοντας το και του το δίνει).

ΠΕΤΕΡ Ε! Ιρλανδέ μου έδωσες την εντύπωση ότι δε σου άρεσε αυτό εδώ το μέρος. Γιατί δεν πηγαίνεις σπίτι σου να κοιμηθείς λιγάκι;

ΚΕΒΙΝ Το σπίτι μου είναι ένα δωμάτιο, με ένα κρεβάτι και μια εικόνα της Παναγίας Παρθένας. Δε θα το χάσω. Θα είναι εκεί πάντα.

ΠΕΤΕΡ Όπως αυτό εδώ το μέρος, αυτό εδώ το σπίτι – κι αυτό, επίσης, θα είναι πάντα εδώ. Να μια σκέψη για το μυαλουδάκι σου, Ιρλανδέ. Αυτό – αυτό εδώ το τρελοκομείο είναι πάντα εδώ. Όταν φύγεις, όταν φύγω, όταν ο Δημήτρης φύγει – αυτή η κουζίνα μένει. Θα συνεχίσει να υπάρχει, όταν εμείς πεθάνομε. Σκέψου το αυτό. Δουλεύουμε εδώ – οχτώ ώρες την ημέρα, χύνουμε ιδρώτα και αίμα, και όμως – όλα είναι τίποτε. Εμείς δεν παίρνουμε τίποτε. Εδώ η κουζίνα, εδώ – εσύ. Εσύ και η κουζίνα. Και η κουζίνα δε σημαίνει τίποτε για σένα, και εσύ δε σημαίνεις τίποτε για την κουζίνα. Ο Δημήτρης έχει δίκιο – γιατί γκρινιάζεις γι'αυτήν εδώ την κουζίνα; Ο κόσμος είναι γεμάτος με κουζίνες – μόνο μερικές τις λένε γραφεία και μερικές τις λένε φάμπρικες. Λοιπόν, Ιρλανδέ – τι έχεις να πεις πάνω σ'αυτό;

ΚΕΒΙΝ Δηλ. εσύ θέλεις να έλθεις εδώ ένα πρωινό και να βρεις ότι λείπει; Ότι έχει χαθεί;

ΠΕΤΕΡ Ναι ένα πρωινό ακριβώς. Φαντάσου το, ε; Έχει χαθεί όλο αυτό εδώ, έχει χαθεί.

ΚΕΒΙΝ Έτσι θα είσαι άνεργος!

ΠΕΤΕΡ Έτσι θα πεθάνω;

ΚΕΒΙΝ Δε σε απασχολεί πολύ, υποθέτω.

ΧΑΝΣ traumst schon wieder, mein leiber (Ονειρεύεσαι-όνειρα πάλι αγαπητέ μου)

ΚΕΒΙΝ Τι λέει;

ΠΕΤΕΡ Λέει ότι ονειρεύομαι (αρχίζει να τραγουδάει το άγριο/εριστικό του τραγούδι: « Χαλι, χάλιο»), αλλά σταματάει και αφήνει το ΧΑΝΣ να συνεχίσει την κιθάρα του) Ε! Ιρλανδέ, εσύ πώς ονειρεύεσαι;

ΚΕΒΙΝ Δηλαδή; Τι θες να πεις;

ΠΕΤΕΡ Άκου εδώ Ιρλανδέ, - σου δίνω μια ευκαιρία να ονειρευτείς. Έι, Πωλ, Ραυμόντο, Δημήτρη – σταματήστε τη δουλειά ένα λεπτό, έχετε

χρόνο. Εδώ! Ελάτε εδώ! (Όλοι εκτός του Ραυμοντ μαζεύονται γύρω)
Λοιπόν, μας δίνεται σε όλους η ευκαιρία να ονειρευτούμε. Οι φούρνοι
είναι χαμηλοί, οι πελάτες έχουν όλοι φύγει , ο Μαράνγκο έχει φύγει,
όλα είναι ήσυχα. Ο Θεός μας χαρίζει αυτή την ευκαιρία τώρα! Λοιπόν,
ονειρευτείτε! Ελάτε, ονειρευτείτε! Δημήτρη, εσύ! Ονειρεύεσαι πρώτος,
εσύ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ύστερα από μια παύση) Σ' αυτό εδώ το μέρος; Με όλα
αυτά τα σιδερικά γύρω μου; Και τους σκουπιδοτενεκέδες; Και τους
μαυρισμένους τοίχους;

ΠΕΤΕΡ Προσποιήσου! Οι τοίχοι είναι ο ουρανός, ναι; Τα σιδερικά είναι
βράχοι σε μια παραλία. Οι σκουπιδοτενεκέδες (σκέφτεται) είναι θάμνοι
και οι φούρνοι είναι ο αέρας που φυσάει. Κοίτα τα φώτα – αστέρια,
Δημήτρη.

(Οι άλλοι κάνουν σα να τους έχει κοπεί η ανάσα και βγάζουν αγενείς
θορύβους γι' αυτή την ποίηση.)

ΧΑΝΣ Ονειρεύεσαι, mein lieber, ονειρεύεσαι όνειρα.

ΠΕΤΕΡ (θυμωμένα) Θέλω να ονειρεύομαι. Το γουστάρω πολύ. Δημήτρη
κάνε ένα όνειρο (ΣΗΜ: στο κείμενο λέει: Dream a little dream, που είναι
στίχος από ένα παλιό αμερικάνικο τραγούδι. Νομίζω ότι θα μπορούσε
ο Πέτερ, να συμπληρώσει την ατάκα του τραγουδιστά με αυτό το στίχο:
Dream a little dream of me) Τί βλέπεις Δημητρη;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ύστερα από μεγαλούτσικη παύση) Ένα μικρό, ένα μικρό,
εεεεε...πώς το λένε, ένα μικρό σπιτάκι, ένα είδος –

ΠΩΛ Καλύβι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Όχι.

ΚΕΒΙΝ: Αποθήκη; Υπόστεγο;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ναι, αυτό, για εργαστήρι και έχει όργανα και εργαλεία και
εγώ φτιάχνω ραδιόφωνα και τηλεοράσεις, ίσως, και...

ΠΕΤΕΡ Αχ! Χαζούλικο! Ονειρεύεται να κάνει το χόμπυ του. Ε! Ιρλανδέ –
εσύ τί ονειρεύεσαι;

ΚΕΒΙΝ Εγώ, ύπνο. Οι περισσότεροι άνθρωποι κοιμούνται και
ονειρεύονται, εγώ ονειρεύομαι να κοιμάμαι.

ΠΕΤΕΡ Χανς, εσύ ποιο είναι το όνειρό σου;

(Ο ΧΑΝΣ συνεχίζει να τραγουδάει και να μην απαντά στην ερώτηση.
Ύστερα -)

ΧΑΝΣ Geld! Mein leiber! (Λεφτά, αγαπητέ μου) . Λεφτά. Όταν έχω
λεφτά, είμαι καλός άνθρωπος, είμαι γενναιόδωρος, αγαπώ όλο τον
κόσμο. Λεφτά, mein leiber, Geld!

(Συνεχίζει το τραγούδι του)

ΠΕΤΕΡ Πώς μπορείς να μιλάς για λεφτά Χανς, όταν τραγουδάς;

ΧΑΝΣ Ονειρεύομαι mein leiber, ονειρεύομαι, ονειρεύομαι.

ΠΕΤΕΡ Ραυμόντο;

ΡΑΥΜΟΝΤΟ Γυναίκες!

ΠΕΤΕΡ Πωλ;

ΠΩΛ Άκουσέ με, Πέτερ – θα σου πω κάτι. Θα σου μιλήσω στα ίσια. Δεν σε πειράζει να σου μιλήσω στα ίσια! Εντάξει! Θα σου πω την αλήθεια! Δεν σε γουστάρω! Περίμενε ένα λεπτό. Άφησέ με να τελειώσω! Δεν σε γουστάρω! Κατά τη γνώμη μου, είσαι ένα γουρούνι! Παριστάνεις τον νταή, φοβίζεις τον κόσμο(σου bully), είσαι ζηλιάρης, τρελαίνεσαι πάνω στη δουλειά σου και συνέχεια τσακώνεσαι! Εντάξει! Αλλά τώρα, είναι ήσυχα εδώ, οι φούρνοι είναι χαμηλά, η δουλειά έχει σταματήσει για λίγο, και τώρα αρχίζω να σε γνωρίζω. Ακόμα πιστεύω ότι είσαι γουρούνι, μόνο τώρα – όχι τόσο πολύ γουρούνι. Λοιπόν, αυτό είναι που ονειρεύομαι εγώ. Ονειρεύομαι έναν φίλο. Δώσε μου ησυχία, δως μου σιωπή, πάρε μακριά μου αυτή την τρελαμένη κουζίνα, ώστε να κάνω φίλους, ώστε να πιστεύω – ότι ίσως, όλοι οι άνθρωποι που νόμιζα πως είναι γουρούνια, δεν είναι τόσο πολύ γουρούνια.

ΠΕΤΕΡ Πιστεύεις ότι οι άνθρωποι είναι γουρούνια, ε;

ΠΩΛ Άκουσε, θα σου πω μια ιστορία. Συμφωνώ με το Δημήτρη, επίσης. Ο κόσμος είναι γεμάτος κουζίνες – και όταν ο κόσμος είναι γεμάτος κουζίνες, τότε έχεις γουρούνια. Θα σου πω. Στο διπλανό μου σπίτι, δίπλα από εκεί που μένω, είναι ένας οδηγός λεωφορείου. Κατάγεται από το Χόξτον, είναι στην ηλικία μου, παντρεμένος, έχει δύο παιδιά. Μου λέει «Καλημέρα» του λέω «Τί κάνεις» δίνω , καραμέλες στα παιδιά του. Αυτή είναι η σχέση μας. Κατά κάποιο τρόπο μοιάζει σα να φοβάται να πει κάτι παραπάνω. Καταλαβαίνεις; Θεός φυλάξει, να του ζητήσω κάτι. Έτσι, δεν έχουμε απαιτήσεις ο ένας από τον άλλον. Μετά, κάποια μέρα το σωματείο τους, των οδηγών λεωφορείων, κλπ, κηρύττει απεργία. Η απεργία κρατάει πέντε εβδομάδες. Κάθε πρωί του λέω: « Καλή δύναμη σύντροφε, συνεχίστε, θα νικήσετε!» Κάθε πρωί του δίνω κουράγιο, του λέω λόγια να τον ενθαρρύνω, του λέω ότι νιώθω τον αγώνα του. Πρέπει να σηκώνομαι πιο νωρίς να έρχομαι στη δουλειά, αλλά δε με πειράζει. Είμαστε γείτονες, είμαστε εργάτες, μαζί, ευχαριστιέται! Του δίνω λεφτά να ενισχύσουμε το Ταμείο Αλληλεγγύης της Απεργίας. Το βλέπω ότι ευχαριστιέται. Ύστερα, μια Κυριακή, γίνεται Πορεία Ειρήνης. Προσωπικά, δεν πιστεύω ότι αυτές οι πορείες φέρνουν κανένα αποτέλεσμα, παρ'όλ'αυτά πηγαίνω, επειδή σ'αυτόν τον κόσμο, πρέπει να δείξεις ότι μπορείς ακόμα να υψώσεις το ανάστημά σου να πεις το λόγο σου! Το επόμενο πρωινό με πλησιάζει και μου λέει, άκου τι μου λέει, μου λέει: «Πήγες σ'αυτήν την Πορεία Ειρήνης, χθες;». Του

λέω «Ναι, πήγα στην Πορεία Ειρήνης χθες.» Λοιπόν, γυρίζει και μου λέει: «Ξέρεις κάτι; Έπρεπε να ρίξουν μια βόμβα πάνω σ' όλο αυτόν το συρφετό!» Και ξέρεις, τι ήταν αυτό που τον στενοχώρησε; Ότι η πορεία είχε κλείσει το δρόμο και τα λεωφορεία δε μπορούσαν να κυκλοφορήσουν κανονικά! Εγώ δε θέλω, δεν του ζητώ να πει ότι έχω δίκιο σ' αυτό που κάνω, δε θέλω να συμφωνεί με αυτό που έκανα, αλλά αυτό που με τρομοκρατεί είναι ότι δεν στάθηκε ένα λεπτό να σκεφθεί ότι αυτός εδώ ο άνθρωπος μου συμπαραστάθηκε στον αγώνα μου, έτσι ίσως, μόνο ίσως, να υπάρχει κάτι που να αξίζει και στον δικό του αγώνα. Να το συζητήσουμε. Όχι! Τα λεωφορεία καθυστέρησαν, ρίξτε μια βόμβα, λέει, πάνω σε όλο αυτόν το συρφετό. Και έπρεπε να ήσουν εκεί να δεις το μίσος στα μάτια του, σαν να του είχα σκοτώσει το παιδί του. Άγριο θηρίο! Και αυτό που με τρομάζει είναι το εξής: Ότι υπάρχει ένα τείχος, ένα μεγάλο τείχος ανάμεσα σε μένα και σε εκατομμύρια ανθρώπους σαν κι αυτόν. Και σκέφτομαι – πού θα πάει αυτό το πράγμα, πού θα τελειώσει; Τι κάνεις γι' αυτό; Κοιτάζω γύρω μου, την κουζίνα, τα εργοστάσια, τους γαμημένους ουρανοξύστες που ξεφυτρώνουν μ' όλα αυτά τα γραφεία κι όλους αυτούς τους ανθρώπους μέσα και σκέφτομαι Χριστέ μου! Σκέφτομαι Χριστέ μου! Χριστέ μου! Χριστέ μου! (Κινείται γύρω στη σκηνή με το ένα χέρι του στο κεφάλι). Συμφωνώ μαζί σου, Πέτερ – ίσως κάποιο πρωινό θα πρέπει να ξυπνήσουμε και να βρούμε ότι όλα αυτά έχουν χαθεί. Αλλά μετά σκέφτομαι: Θα πρέπει να σταματήσω να φτιάχνω αυτά τα γλυκίσματα; Οι εργάτες στα εργοστάσια θα πρέπει να σταματήσουν να φτιάχνουν τρένα και αυτοκίνητα; Ο ανθρακωρύχος πρέπει να αφήσει το κάρβουνο εκεί που βρίσκεται; (Παύση)

Εσύ, να δώσεις σε μένα μιαν απάντηση, δώσε μου το δικό σου όνειρο.

KEBIN Ησύχασε, ζαχαροπλάστη! Ησύχασε! Όλα είναι ήσυχα τώρα. Έλα, απαλά τώρα.

(Μεγάλη σιγή. Ο Χανς που είχε σταματήσει να παίζει τώρα ξαναρχίζει. Βόμβος από τους φούρνους)

ΠΕΤΕΡ Ζητώ όνειρα – μου δίνεις εφιάλτες.

ΠΩΛ Ονειρεύτηκα! Φταίω εγώ αν είναι εφιάλτης;

KEBIN Περιμένουμε για το δικό σου όνειρο τώρα, Πέτερ, αγοράκι μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Ξαφνικά, πετάγεται όρθιος) Εδώ, είναι τα Ηνωμένα Έθνη, ε; Μεγάλη διάσκεψη. Η Ρωσία είναι εδώ και η Αμερική και η Γαλλία και η Αγγλία – και η Γερμανία, επίσης. Και έχουν ένα διαγωνισμό. Οι πόλεμοι τελειώσανε, οι καβγάδες τελειώσανε. Όλοι στο σπιτάκι τους. Και εμείς έχουμε χρόνο στη διάθεσή μας. Βραβείο ένα εκατομμύριο δολάρια για το καλύτερο όνειρο. Ο Ραυμόντο- αυτός θέλει και μιαν

άλλη γυναίκα στο κρεβάτι του κάθε βράδυ. Εγώ θέλω ένα ηλεκτρονικό εργαστήριο. Ο Πωλ, αυτός θέλει έναν φίλο. Ο Ιρλανδός θέλει ένα κρεβάτι, και ο Χανς θέλει μόνο ένα εκατομμύριο δολάρια. Περάστε κόσμε. Μεγάλη ευκαιρία! Έλα Πέτερ, δως μας, μεγάλο όνειρο!

ΠΕΤΕΡ (Κοιτώντας γύρω) Όλα αυτά έχουν χαθεί;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έτσι είπες εσύ. Ένα πρωινό έρχεσαι εδώ, σ' αυτόν το δρόμο εδώ, και η κουζίνα έχει χαθεί. Ψάχνεις γύρω για άλλες κουζίνες, αλλά δεν υπάρχει καμιά πουθενά. Τι θέλεις να κάνεις; Τα Ηνωμένα Έθνη θέλουν να ξέρουν.

(Ο Πέτερ, ξαφνικά αντιμέτωπος με τη δική του ιδέα, τα χάνει, νιώθει αμήχανος και ντροπαλός. Γελάει το χαζό του γέλιο: "Χάια, χάια, χάια, χάια" Δίνει μια κλωτσιά στο χαρτοκιβώτιο «Χάια, χάια, χάια» Εκείνη τη στιγμή καταφθάνει η MONIK , φέρνοντας τα τελευταία πιάτα. Ο ΠΕΤΕΡ ξεχνάει τα πάντα και γίνεται ο εραστής που φλέγεται ολόκληρος, ένα ενθουσιασμένο παιδί.)

MONIK Έτοιμος;

ΠΕΤΕΡ Τέλειωσες; Έρχομαι. Έρχομαι. Ιρλανδέ, όπου να 'ναι πρέπει να είσαι πίσω στη δουλειά. Πήγαινε σπίτι. Άλλαξε ρούχα, Θα αρπάξεις πνευμονία έτσι.

(Με ενθουσιασμό) Auf geht's. auf geht's! (Πάμε, πάμε!)

(Ο τρελο Πέτερ φεύγει τρέχοντας με τη MONIK του)

Οι υπόλοιποι παραμένουν στη σκηνή

Η κιθάρα και ο βόμβος από τους φούρνους)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (φωνάζοντας στον απόντα Πέτερ) Τρελέ, Μαλακισμένε τρελέ! Περιμένομε ένα όνειρο!

ΠΩΛ Δεν καταλαβαίνω τι του βρίσκεις αυτουνού

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ούτε εγώ καταλαβαίνω τι του βρίσκω. Μαλακισμένος τρελός.

ΚΕΒΙΝ Μαλακισμένο ηφαίστειο, αν θέλεις τη γνώμη μου. Φεύγω. (Σηκώνεται)

ΠΩΛ (Επιστρέφοντας στη δουλειά του) Δεν έχει όνειρο.

ΚΕΒΙΝ Μόνο λόγια, λόγια. Χωρίς νόημα, αν θέλεις τη γνώμη μου. Δεν βλέπω κανένα νόημα. Ούτε σ' αυτόν τον ΠΕΤΕΡ βλέπω κανένα νόημα. Μιλάει για ειρήνη, και για όνειρα και όταν τον ρώτησα το πρωί αν μπορώ να χρησιμοποιήσω το ξύλο κοπής του για να κόψω τα λεμόνια μου μου λέει – να πάρεις το δικό σου. Όνειρα! Γεια σας, παιδιάδες!

(Ο Κέβιν βγαίνει. Ο Χανς παίζει την κιθάρα ακόμη. Ο Δημήτρης επιστρέφει στο σκούπισμα.)

ΠΩΛ (Στο Δημήτρη) Εσύ τώρα να μου πεις ποιο είναι το νόημα σε όλα αυτά. Δεν ξέρω καν τι έλεγα εγώ ο ίδιος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γιατί να ξέρω εγώ; Μερικές φορές πράγματα συμβαίνουν και κανένας δεν βλέπει το νόημα – και μετά ξαφνικά, κάτι άλλο συμβαίνει και βλέπεις το νόημα. Ο Πέτερ δεν είναι τρελός! Εσύ δεν είσαι τρελός! Το μυαλό των ανθρώπων κινείται συνέχεια. Συνέχεια! Άκουσέ με που σου λέω.

(Ο Δημήτρης συνεχίζει να σκουπίζει το πάτωμα. Ο Χανς συνεχίζει να τραγουδάει.

Τα φώτα χαμηλώνουν αργά).

Β΄ ΠΡΑΞΗ

(Όλοι έχουν επιστρέψει για την εσπερινή δουλειά. Έχουν σερβίρει στις σερβιτόρες το δείπνο τους, και εδώ και πέντε λεπτά οι μάγειροι έχουν αρχίσει να κάθονται για το δικό τους γεύμα. Καθώς η Αυλαία σηκώνεται, ο Πωλ και ο Ρέυμοντ βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο της δουλειάς τους γι'αυτή την ημέρα. Οι Μάικλ, Κέβιν, Γκάστον και Χανς κάθονται στο τραπέζι κοντά στους ζαχαροπλάστες. Ο Αλφρέντο και ο Πέτερ τρώνε στο συνηθισμένο μέρος του Αλφρέντο. Οι Φρανκ, Μαξ, Νίκολας κάθονται όπως το πρωί. Ο Σεφ είναι στο τραπέζι του και γράφει. Μερικοί Βοηθοί Κουζίνας ακουμπισμένοι στον τοίχο μιλάνε, μια ή δυο Σερβιτόρες μπαινοβγαίνουν. Η γυναίκα που σερβίρει τον καφέ τρώει μαζί με την Μπέρθα. Ο Πέτερ είναι ξαπλωμένος με το κεφάλι ανάμεσα στα μπράτσα του.)

Αλφρέντο (στον Πέτερ) Δεν είσαι άρρωστος, έτσι;

Πέτερ (Το κεφάλι συνεχώς στα μπράτσα) Όχι

Αλφρέντο Μπράβο! Έχεις όλα σου τα δόντια;

Πέτερ Ναι

Αλφρέντο Μπράβο! Το σπίτι που νοικιάζεις είναι καλό;

Πέτερ Ναι

Αλφρέντο Και τρέφεις κανονικά;

Πέτερ Ναι

Αλφρέντο Πες μου λοιπόν, για ποιο πράγμα είσαι δυστυχημένος;

Πέτερ (Ανασηκώνει το κεφάλι) Αλφρέντο, είσαι καλός μάγειρας, ναι; Έρχεσαι το πρωί, πιάνεις κατευθείαν δουλειά, δε ρωτάς κανέναν τίποτε, δε λες σε κανέναν τίποτε. Είσαι έτοιμος να αρχίσεις δουλειά πριν από όλους μας, ποτέ δεν πανικοβάλλεσαι. Πες μου λοιπόν, αυτό εδώ το μέρος είναι καλό;

Αλφρέντο (στεγνά) Εξαρτάται, δεν είναι κακό μέρος για τον κ. Μαράνγκο.

Μάικλ Πλησιάζει τον Πέτερ) Πέτερ, δως μου ένα τσιγάρο.

(Ο Πέτερ του δίνει. Ο Μάικλ παραμένει κοντά να ακούσει τι λένε)

Αλφρέντο Είμαι γέρος. Όλα έχουν τελειώσει για μένα. Όμως να το ξέρεις, έχω δουλέψει σε μέρη που μπορούσα να κάνω καλή μαγειρική. Τώρα πια, δεν έχει σημασία. Τώρα δουλεύω μόνο για τα λεφτά.

Μάικλ Πολύ σωστά. Πέτερ, φωτιά!

Πέτερ (στον Μάικλ, καθώς ψάχνει για τα σπύρτα) Εσένα σου αρέσει εδώ, σωστά; Δεν έχω σπύρτα.

Μάικλ Οι φούρνοι, λατρεύω τον ήχο των φούρνων

Πέτερ Τι ηλίθιος Θεέ μου. Λατρεύει τον ήχο των φούρνων. Στέκεσαι μπροστά στο φούρνο όλη τη μέρα. Έχει γίνει καμίνι. Τηγανίζεις πρώτα χοιρομέρι και αυγό στο τηγάνι. Ύστερα κάποιος παραγγέλνει κρεμμυδόσουπα και βάζεις σούπα και ψωμί και τυρί σε άλλη κατσαρόλα στη σχάρα. Ύστερα κάποιος παραγγέλνει ομελέτα και τρέχεις να τη φτιάξεις. Ύστερα κάποιος σου πετάει ένα χάμπουργκερ και το τηγανίζεις κι αυτό. Πηγαίνεις πάνω, πηγαίνεις κάτω, πηδάς εδώ, πηδάς εκεί.

Ιδρώνεις, μέχρι που να βγαίνει ατμός από την πλάτη σου.

Μάικλ (Κινείται προς τον Νικ να πάρει φωτιά για το τσιγάρο του) Τα λατρεύω.

Πέτερ (Ξαναχώνει το κεφάλι ανάμεσα στα μπράτσα) Καλή τύχη, σύντροφε.

Μαξ (Στο Νικ) Για ποιο λόγο την παντρεύτηκες;

Μάικλ (Απλώνει το χέρι προς το Νικ για σπύρτο) Έχεις φωτιά, Νικ;

Νικ (Δυνατά-είναι και οι δυο τους μεθυσμένοι-καθώς ψάχνει για σπύρτα) Επειδή την αγαπώ, γι' αυτό το λόγο. Χα! (μνηχτή με τον αγκώνα στο πλευρό του Φρανκ) Τ' άκουσες αυτό; Για ποιο λόγο λέει, την παντρεύτηκε. Επειδή την αγαπώ,. Εσύ; (Δίνει σπύρτα στο Μάικλ) Ορίστε!

Μαξ (Χαίρεται προκαταβολικά, θορυβωδώς και ξεκαρδιστικά με το αστείο του) Επειδή μου είπε ότι την έχω μεγάλη για την ηλικία μου. (Όταν τα γέλια του έχουν καταλαγιάσει) Έι! Ακούσατε για εκείνον που πήρε μια μικρή στο σπίτι του, η γυναίκα του ήταν εκεί, και κάθισαν και οι τρεις τους γυμνοί μπροστά στην τηλεόραση και έβλεπαν σήριαλ. Η γυναίκα του ήταν εκεί! Μαζί του! Έβλεπαν τηλεόραση!

Φρανκ (στεγνά, κι αυτός επίσης μεθυσμένος) Και τι συνέβηκε; Άρπαξαν κανένα κρυολόγημα;

(Ο Μάικλ επιστρέφει στο τρίτο τραπέζι)

Κέβιν Μα το Χριστό! Εγώ τα παρατώ όλα απόψε.

Γκάστον Υπομονή. Θα συνηθίσεις. Τα λεφτά είναι καλά.

(Σε αυτό το σημείο μια Σερβιτόρα καταφθάνει για ν' ακούσει)

Κέβιν Στ' ανάθεμα τα λεφτά. Μ' αρέσει το καλό μεροκάματο, αλλά όχι γι' αυτό το πράμα εδώ πέρα. Είναι πάρα πολύ εδώ, αδελφέ μου. Πίεση, πίεση συνέχεια. Και τα φαγητά! Ρίξε μια ματιά σ' αυτά τα φαγητά. Ποτέ μου δεν έχω μαγειρέψει τόσο απαίσια. Από τότε που ήμουν μάγειρας στο στρατό. Και κανένας δε δίνει δεκάρα τίποτε.

Σερβιτόρα Και γιατί δεν λες κάτι και για τις σερβιτόρες; Μας έχουν εδώ σαν ζώα! Στο μπουφέ που είχαμε προχτές, όταν είχαμε σούπα Μινεστρόνε...

Χανς Ποια σούπα Μινεστρόνε; Τι λες; Μια στάλα κύβο κρέατος και αλάτι!

Σερβιτόρα ...είμασταν δέκα δικές μας και κάποιες έκτακτες επίσης. Λοιπόν, ο αρχισερβιτόρος μας δίνει σήμα να πάρουμε τα πιάτα μας, και μα το Θεό, ήτανε μια τρέλα. Όλες, η μια να σπρώχνει την άλλη, ποια θα περάσει πρώτη. Δείτε, (δείχνει το μπράτσο της) . Μια από τις έκτακτες μου το έκανε αυτό. Σε κάνουν να είσαι ένα ζώο. Αυτό σε κάνουν. Το έλεγα στον...

Χανς (Στον Κέβιν) Ο Μαράνγκο θα προσπαθήσει να σε κάνει να μείνεις
Κέβιν Τώρα μιλάς για άνθρωπο! Τον έχετε παρατηρήσει; Μια από τις κοπέλες έσπασε κατά λάθος κάτι ποτήρια εκεί πέρα το πρωί κι αυτός άρχισε να φωνάζει... Αυτά είναι το μεροκάματό μου, φώναζε. Όλο το μεροκάματό μου είναι εκεί κάτω! Και προσέχετε ποτέ τον τρόπο που κυκλοφορεί ανάμεσά μας; Νόμιζα ότι είχε ευγενικό πρόσωπο. Αλλά από τη στιγμή που δε σου μιλάει πια, όλη η ευγένεια εξατμίζεται. Αχνός στον αέρα ξαφνικά και το πρόσωπό του γίνεται ανήσυχο σαν σήμερα να είναι η τελευταία μέρα και θα πρέπει να το κλείσει το μαγαζί και τώρα ρίχνει μια τελευταία θλιμμένη ματιά σ' όλα και τα αποχαιρετάει. Σήμερα το πρωί, με παρατηρούσε την ώρα που δούλευα, με κοίταξε λιγάκι κι ύστερα απομακρύνθηκε κουνώντας το κεφάλι σαν να πέθαινα εκείνη τη στιγμή, και δεν μου έμενε ούτε μια σταγόνα ελπίδας, για μένα, τίποτε.

Χανς (Στον Γκάστον) Τί είπε;

(Ο Γκάστον γελάει και δίνει μπηχτή με τον αγκώνα στα πλευρά του Κέβιν. Η Σερβιτόρα απομακρύνεται αλλά όχι πριν δώσει φλερτάροντας ένα φιλί στον Πωλ, ο οποίος μόλις πλησίασε)

Πωλ (Σ' εκείνους που κάθονται στο τραπέζι και τρώνε) Bon appetit

Γκάστον Πωλ, έχεις κανένα γλυκό;

Πωλ (Στον Ρέυ) Ρέυ, έχουμε κανένα γλυκό; (Ο Ρέυ φέρνει μερικά)
(Στον Χανς) Το ξεπέρασες το πρωινό, ακόμα;

Χανς (Παίρνει ένα από τα γλυκά που ο Ρέυ γυρίζει και προσφέρει) Το πρωινό; Ααα! Είναι ηλίθιος αυτός ο Μαξ. Ένα σκουπίδι!

Ρέυ Γιατί λοιπόν τους δίνεις σημασία; Κοίταξέ τους!

(Ο Φρανκ ακόμα τρώει, ο Μαξ και ο Νίκολας είναι όρθιοι και μοιάζουν να τσακώνονται για κάτι, χειρονομώντας, κάνοντας γκριμάτσες, κουνώντας το σώμα).

Αμέσως μόλις έλθουν το πρωί αρχίζουν τη μπύρα. Αυτό τους κάνει ευτυχισμένους. Όλη μέρα πίνουν. (Επιστρέφει στη δουλειά του)

Πωλ (Στον Χανς) Τι είπε ο Μαξ, ακριβώς λοιπόν;

Χανς Δεν του αρέσει που μιλάω Γερμανικά στη δουλειά (παίρνει ύφος τραγικό) Λοιπόν Πωλ εσύ – εσύ είσαι Εβραίος και εγώ – εγώ είμαι Γερμανός. Υποφέρομε μαζί το ίδιο. (Κουνάει το κεφάλι για να δώσει έμφαση στη λυπηρή κατάσταση) Υποφέρομε μαζί

(Ο Πωλ γελάει ειρωνικά, χτυπάει στην πλάτη τον Χανς και επιστρέφει στη δουλειά του)

Κέβιν Αλήθεια είναι Εβραίος;

Χανς (Συναισθηματικά) Πολύ καλό παιδί

Κέβιν Ποιος θα το 'λεγε;

(Σε αυτό το σημείο ένας Άστεγος μπαίνει σαν περιπλανώμενος, στην κουζίνα. Ψάχνει για τον Σεφ. Όλοι τον κοιτάνε και χασκογελούν).

Μαξ (Φωνάζοντας προς την Μπέρθα που είναι στην απέναντι πλευρά της σκηνής)

Μπέρθα! Χα! Χα! Ο δικός σου ήλθε να σε ψάξει; (Γέλια, γενικά)

(Ο Άστεγος πλησιάζει την ομάδα των νεαρότερων μαγείρων και απευθύνεται στον Κέβιν)

Άστεγος Συγνώμη! Με συγχωρείς! Ο Σεφ, ποιος είναι;

(Ο Σεφ πλησιάζει αργά τον άνθρωπο, προσπαθεί να δώσει στο πρόσωπό του εκφοβιστική έκφραση. Δεν λέει τίποτε, αλλά υψώνει το κεφάλι ερωτηματικά).

Άστεγος Με συγχωρείτε, Σεφ (Αγγίζει το γόνατό του) Ανάπηρος πολέμου. Συνήθως δεν ζητώ φαγητό, αλλά χάσανε το βιβλιάρειό μου. Καταλαβαίνετε. Δεν μου αρέσει που σας ζητώ, αλλά...

(Ο Σεφ στρέφεται προς τον Μάικλ και δείχνει τη σούπα. Την ίδια στιγμή φωνάζει σ'έναν Βοηθό Κουζίνας "Ξέπλυνε ένα τενεκεδάκι από την κομπόστα" και μετά επιστρέφει στη θέση του).

Άστεγος (Προς τον Κέβιν) Δεν ζητώ φαγητό, συνήθως. Δεν μπορώ να κάνω τίποτε μέχρι να μου βγάλουν καινούριο βιβλιάρειο. (Προς τον Χανς – δείχνει το τραύμα ξανά) Από τη Μάχη της Ερήμου, πολεμούσα εναντίον του Ρόμμελ.

(Ο Χανς γυρίζει το βλέμμα αλλού. Ύστερα από αμήχανη σιωπή λίγων δευτερολέπτων, ο Μάικλ επιστρέφει με το κονσερβοκούτι κομπόστας με τη σούπα και το δίνει στον Άστεγο.)

Άστεγος (Συνειδητοποιώντας ότι δεν πήρε και πολλά, δοκιμάζει ξανά) Παλικάρι, σου περισσεύει κανένα τσιγαράκι;

Μαξ Έλα, δίνε του. Και γρήγορα. Έχουμε δουλειά.

Πέτερ (Πλησιάζει τον Άστεγο και κοιτάζει μέσα στο κονσερβοκούτι. Παίρνει το κονσερβοκούτι από τον Άστεγο και το προσφέρει στον Μαξ.) Εσύ, το πίνεις, αυτό;

Μαξ Άντε παράτα μας. Εσύ, οι υψηλές και οι μεγαλειώδεις χειρονομίες σου! Εγώ δουλεύω και βγάζω το φαγητό μου. Ηλίθιε!

(Ο Πέτερ τον αγνοεί και από μακριά πετάει το κουτί με τη σούπα στα σκουπίδια. Ύστερα κινείται προς το πόστο του Χανς και φέρνει δυο μπριζόλες μοσχαρίσιες που τις δίνει στον Άστεγο.)

Πέτερ Πάρε αυτές τις μπριζόλες. (Τον σπρώχνει απαλά προς την έξοδο) Πήγαινε! Γρήγορα! Ουίιιιστ! (Αλλά δεν είναι αρκετά γρήγορος! Ο Σεφ πλησιάζει και κοιτάζει αφ' υψηλού)

Σεφ (Ήσυχα) Τι συμβαίνει εδώ;

Πέτερ Του έδωσα δυο μπριζόλες

Σεφ (Ακόμα ήσυχα) Ο κ. Μαράνγκο σου είπε να του τις δώσεις;

Πέτερ Όχι, αλλά.....

Σεφ Ίσως άκουσες εμένα να λέω να του δώσεις δυο μπριζόλες;

Πέτερ Όχι, εγώ...

Σεφ Ξαφνικά ανέλαβες θέση να εξουσιοδοτείς;

Πέτερ (Ανυπόμονα πια) Δε μου λες, τι σημαίνουν, μια-δυο μπριζόλες; Θα ρίξουμε έξω την επιχείρηση;

Σεφ Σημαίνουν τέσσερα σελίνια και έξι πένες, αυτό σημαίνουν. Και είμαι ΕΓΩ που είμαι ο Σεφ, αυτό σημαίνουν, και – (Ο Πέτερ απομακρύνεται μурμουρίζοντας και με χειρονομία/μορφασμό « Άντε γαμήσου!» Ο Σεφ τον ακολουθεί κατά πόδας. Τώρα φανερά ενοχλημένος.)

Και μη νομίζεις ότι επειδή έχουμε πολλή δουλειά δεν μπορώ να σε διώξω. Τρία χρόνια δεν είναι τίποτε ξέρεις. Δεν αγοράζεις το μαγαζί σε τρία χρόνια, μ' ακούς; Το κατάλαβες; Μη σου περνάει από το μυαλό ότι δεν θα σε διώξω!

(Τώρα εμφανίζεται ο κ. Μαράνγκο για τη βόλτα επιθεώρησης. Χέρια στις τσέπες. Ο Άστεγος βρίσκει αυτή τη στιγμή κατάλληλη να γλιστρήσει έξω. Με κίνηση της κεφαλής ο Μαράνγκο ρωτάει τι συμβαίνει. Ο Σεφ δεν θέλει να δώσει συνέχεια στο συμβάν).

Σεφ Ήρθε ένας ζητιάνος, ο Πέτερ του έδωσε μια μπριζόλα – ήταν το δικό του βραδινό.

(Ο Σεφ επιστρέφει στη δουλειά του καθώς με χειρονομία δείχνει στο πλήθος που είχε μαζευτεί να διαλυθούν και να γυρίσουν στη δουλειά τους. Ο κύριος Μαράνγκο κουνάει το κεφάλι προς τον Πέτερ. Είναι ένα θλιμμένο κούνημα κεφαλής, ως σαν ο Πέτερ μόλις τον είχε προσβάλλει. Προχωράει από τη δεξιά πλευρά της σκηνής ως την αριστερή διαγράφοντας ένα ημικύκλιο γύρω από τον Πέτερ, κουνώντας το κεφάλι καθ'όλη αυτή τη διάρκεια).

Μαράνγκο (Χαμηλόφωνα) Σαμποτάζ. (Παύση) Είναι σαμποτάζ αυτό που κάνεις. (Θλιμμένα βγάζει το δεξί του χέρι από την τσέπη και το κινεί γύρω στη σκηνή)

Αυτό εδώ είναι περιουσία δική μου και συ τη σκορπάς. (Απομακρύνεται μουρμουρίζοντας «Σαμποτάζ»)

Πέτερ Αλλά δεν ήταν.....

Μαράνγκο (Χωρίς καν να κάνει τον κόπο να γυρίσει να δει) Ναι! Ναι! Ξέρω, πάντα εγώ φταίω-φυσικά- Ναι! Ναι! (Φεύγει προς την τραπεζαρία)

(Τώρα επιστρέφουν όλοι στις κανονικές θέσεις και εργασίες τους. Ο Πέτερ πηγαίνει να πάρει ένα καφέ και κάνει γκριμάτσες πίσω από την πλάτη του Μαράνγκο. Ύστερα επιστρέφει δίπλα στον Αλφρέντο. Ο Χανς πηγαίνει κοντά τους)

Χανς Er ist wirklich hinter dir, her?

Πέτερ Ach, er erwarlet, dass die ganze. Welt auf seine kuche aufpasst.

Κέβιν Σα να θυμάμαι πως κάποιος μου είπε να μη γκρινιάζω.

Πέτερ Ένας μπάσταρδος! Και δουλειά μπάσταρδη! (A bastard house)

Κέβιν Και αυτός ο κάποιος είπε επίσης πως μπορώ να συνηθίσω τα πάντα.

Πέτερ Αλλά αυτή η δουλειά είναι σαν – είναι σαν – (But this house is like – is like-)

Πωλ Ναι; Σαν τι είναι;

Πέτερ Θεέ μου! Θεέ μου! Δεν ξέρω τι είναι. Μακάρι να – Μακάρι να_

Κέβιν Ναι, ναι, τα ξέρουμε όλα αυτά – μακάρι να εξαφανιζόταν! Όλα να εξαφανίζονταν.

Πέτερ Ναι, μόνο ένα πρωινό- να βρίσκαμε ότι έχει χαθεί.

Πωλ Σε πολύ καλή κατάσταση θα βρισκόσουν, αν χανόταν – εσύ δεν μπορούσες καν να μας πεις ένα όνειρό σου, όταν στο ζητήσαμε.

Πέτερ Όνειρο;

Χανς Ναι, mein leiber – το όνειρο, δεν θυμάσαι; Μας παράτησες κι έφυγες τρέχοντας...

Πέτερ Ένα όνειρο! (Σκέφτεται λυπημένα) Δεν μπορώ να ονειρευτώ μέσα σε μια κουζίνα. (Ως επιβεβαίωση του λόγου του, η δουλειά στην κουζίνα τώρα ακούγεται παραπάνω δυνατά. Η Μονίκ έρχεται στο μπρος μέρος της σκηνής και ακουμπά στον πάγκο που είναι στο κέντρο με ένα φλιτζάνι καφέ. Ο Πέτερ πηγαίνει κοντά τη. Ο Μάικλ και ο Χανς πηγαίνουν πίσω στο τραπέζι τους)

Μονίκ (Πολύ συναισθηματικά) Τον είδες εκείνον το φουκαρά; Τι ντροπή;

Πέτερ Δεν άκουσες;

Μονίκ Τι να ακούσω;

Πέτερ (Περιοιολογώντας και γελώντας) Τσακώθηκα γι' αυτόν τον άστεγο. Ο κ. Μαράνγκο και αυτός ο Σεφ εκεί πέρα θέλανε να του δώσουν ένα βρώμικο κονσερβοκούτι με σούπα, κι έτσι εγώ το πέταξα στα σκουπίδια και του έδωσα κάτι μπριζόλες.

Μονίκ Ωχ! Θεέ μου! Πέτερ... Και ο Μαράνγκο σε τσάκωσε;

Πέτερ (Μιμούμενος) «Σαμποτάζ» έλεγε ο γέρος. «Σαμποτάζ. Μου παίρνεις όλη την περιουσία μου!»

Μονίκ (Τον σπρώχνει παιχνιδιάρικα με το χέρι της) Ω! Πέτερ!

Πέτερ (Τρυφερά) Έφερα το δώρο για τα γενέθλιά σου.

Μονίκ (Περνάει το μπράτσο της χαρούμενα γύρω στο λαιμό του) Πεσ μου! Πεσ μου! Τι είναι; Α! Τί είναι;

Πέτερ (Την παίρνει στην αγκαλιά του) Θα περιμένεις, ναι;

(Η Μονίκ τον αγκαλιάζει και το χέρι της γλιστρά στον πισινό του και τον τσιμπάει. Παλεύουν παιχνιδιάρικα για λιγάκι, όταν περνάει δίπλα άλλη σερβιτόρα. Παίρνει το χέρι της Μονίκ από τον πισινό του Πέτερ και το ακουμπάει στον ώμο του Πέτερ, λέγοντας «Έλα Μονίκ. Το νου σου, τώρα!»)

Μονίκ (Ξαναβγάζει το χέρι της και ψευτοντροπαλά, λέει «Μα μ' αρέσει!»)

Πέτερ Μπορείς να με φας;

Μονίκ Έλα! Μην λες τέτοια πράγματα, Πέτερ.

Πέτερ Πώς με προτιμάς; Στη σχάρα; Τηγανιτό; Προς το ωμό; Καλοψημένο;

(Καθώς ο Πέτερ και η Μονίκ συνεχίζουν αυτή την τρυφερή συνομιλία, μια ξαφνική κραυγή έρχεται από το πίσω μέρος της κουζίνας. Εκείνη η Σερβιτόρα που μόλις είχε προσπεράσει τον Πέτερ και τη Μονίκ, έχει διπλώσει από τον πόνο και λιποθυμάει. Πολλοί τρέχουν προς αυτήν – όλα συμβαίνουν πολύ γρήγορα, τόσο που σχεδόν δεν προλαβαίνεις να προσέξεις λεπτομέρειες. Τα αγόρια που κάθονται στο τραπέζι μόνο

γυρίζουν και κοιτάνε αλλά δεν κινούνται. Ο Πέτερ και η Μονίκ ούτε καν την ακούνε. Εμείς ακούμε μόνο λίγες συγχυσμένες φωνές)

Πρώτη φωνή Τι έγινε;

Δεύτερη φωνή Η Ουίνι λιποθύμησε

Τρίτη φωνή Εντάξει, μη μαζεύεστε από πάνω της. Πάρτε την στην τραπεζαρία. Μη συνωστίζεστε εδώ. (Το πλήθος διαλύεται καθώς κουβαλούν σηκωτή την Ουίνι).

Κέβιν Τι ήταν όλο αυτό τώρα;

Γκάστον Η ζέστη. Πάντα κάποιος δεν αντέχει. Είναι τρομερό....

(Εν τω μεταξύ...)

Πέτερ (Στη Μονίκ) Το σκέφτηκες ξανά; (τραυλίζει) σκοπεύεις να το κάνεις ακόμη...θέλω να πω...εγώ...

Μονίκ Μην ανησυχείς Πέτερ θα δω αύριο τι θα κάνω. Δεν είναι η πρώτη φορά...

Πέτερ Σκέφτεσαι πως δεν πρέπει να το προχωρήσουμε; Εμένα δε με πειράζει, το ξέρεις. Το ξέρεις είμαι υπεύθυνος άνθρωπος.

Μονίκ Φτάνει. Αρκετά. Δεν το συζητώ άλλο.

Πέτερ Είπες στον Μόντου για εμάς;

Μονίκ (Τελειώνοντας τον καφέ της) Πρέπει να σταματήσεις να τσακώνεσαι με τον Μαράνγκο, αγάπη μου.

Πέτερ Μίλησες με τον Μόντου; Του είπες αυτά που συμφωνήσαμε;

Μονίκ Δε θα το ανέχονται επ' άπειρον, ξέρεις. Στο έχω πει τόσες και τόσες φορές.

Πέτερ Άκουσέ με, Μονίκ, σ'αγαπώ. Σε παρακαλώ άκουσέ με που σ'αγαπώ. Είπες ότι μ'αγαπάς, αλλά δεν το λες αυτό στον άντρα σου.

Μονίκ Μην ξαναρχίζεις τα ίδια.

Πέτερ Δεν πρόκειται να τον αφήσεις, έτσι δεν είναι; Δεν έχεις σκοπό να το κάνεις;

Μονίκ Ω! Πέτερ, σε παρακαλώ!

Πέτερ Τι θέλεις να κάνω εγώ; Πες μου.

Μονίκ Ο Σεφ είπε κι αυτός τα δικά του;

Πέτερ Μπορούμε να φύγουμε ακόμα και αύριο. Μπορούμε να πάμε διακοπές πρώτα. Να πάμε στην Ελβετία για σκι.

Μονίκ Αύριο έχω να πάω κομμωτήριο.

Πέτερ Μονίκ, μαλώσαμε σήμερα το πρωί, μαλώσαμε και το απόγευμα. Αυτό το βραδινό είμαστε σχεδόν ερωτευμένοι ξανά. Δως μου μίαν απάντηση.

Μονίκ Ο Μόντου υποσχέθηκε ότι σύντομα θα έχομε δικό μας σπίτι.

Πέτερ (Στριγγλίζει) Μ Ο Ν Ι Κ !

(Η Μονίκ κοιτάζει γύρω της αμήχανα και με ντροπή – Του μουρμουρίζει «Τρελέ! Ηλίθιε!» και απομακρύνεται αγέρωχα)

(Μια Σερβιτόρα πλησιάζει τον Πέτερ)

Σερβιτόρα Άρχισες να σερβίρεις ακόμα; Θέλω τρεις καλκάνι; Special. Είναι για τον κ. Μαράνγκο

Πέτερ Είναι ακόμα εξήμισυ;

Σερβιτόρα Σχεδόν.

Πέτερ Το σερβίρισμα ανοίγει στις εξήμισυ.

Σερβιτόρα Μα σου είπα, είναι σπέσιαλ.

Πέτερ Ε Ξ Ι Κ Α Ι Μ Ι Σ Η !

(Ο Πέτερ φεύγει να πάει να πάρει μια μπύρα. Το σερβίρισμα μόλις αρχίζει. Το βραδινό σερβίρισμα δεν είναι τόσο κουραστικό και παίρνει περισσότερο χρόνο για να ξεκινήσει ορμητικά. Εμφανίζονται κάποιες Σερβιτόρες. Ο ι περισσότεροι είναι στα πόστα τους. Αυτοί που κάθονται στο τραπέζι κοντά στους ζαχαροπλάστες σηκώνονται να πάνε στη θέση τους.)

Κέβιν Εγώ θα διάλεγα μια Τζάγκουαρ. Αυτή είναι πολυτέλεια για μένα.

Γκάστον Έχεις δει την καινούρια γαλλική Σιτροέν; Μοιάζει με μηχανικό βάτραχο.

Χανς Και το Φολκσβάγκεν; Δεν είναι αυτό καλό αμάξι;

Κέβιν Καλό αυτοκινητάκι και δεν κοστίζει πολύ.

Χανς Καμιά χώρα δεν βγάζει αυτοκίνητα σαν το Φολκσβάγκεν.

Κέβιν Πρέπει να το παραδεχτούμε, οι Γερμανοί είναι πρώτοι.

(Ο Πέτερ έχει επιστρέψει με ένα μπουκάλι μπύρα. Γελάει το γελάκι του φωναχτά και τραγουδάει το τραγούδι του. Μπαίνουν και άλλες σερβιτόρες, αλλά το σερβίρισμα είναι εύκολο και οι παραγγελίες ακούγονται να κυλάνε με κάποια άνεση. Μία Σερβιτόρα όμως, διακόπτει την κανονική της διαδρομή από πόστο σε πόστο και σκουπίζοντας κάτι πιάτα – τα οποία μόλις πήρε από την προθήκη ζεστών πιάτων hot plate – πηγαίνει προς τον Σεφ για να κουτσομπολέψει. Ο Μαξ και ο Νίκολας στέκουν κοντά και ακούν).

Σερβιτόρα Ακούσατε για την Ουίνι; Την τρέξανε στο νοσοκομείο.

Μαξ Τι έπαθε δηλαδή;

Σερβιτόρα Ήταν έγκυος

Μαξ Δεν της φαινόταν.

Σερβιτόρα Το ξέρω. Δεν έδωσε και στον εαυτό της την ευκαιρία να φανεί.

Σεφ Δηλαδή; Αποβολή;

Σερβιτόρα Έτσι θα το 'λεγα, αν δεν είχε βάλει το χεράκι της.

Μαξ (Κουνώντας το κεφάλι) Τρελογουναίκα, τρελογουναίκα.

Σεφ Όμως, έχει ήδη εφτά παιδιά.

Σερβιτόρα Σωστό. Ο Μαράνγκο κοντεύει να τρελαθεί από το θυμό του. Η 'κατάσταση' άρχισε να γίνεται εκεί, μπροστά σε όλους, μέσα εκεί στην τραπεζαρία. Η Μέυ και η Σόφη χρειάστηκε να την πάρουν και να την πάνε κάπου αλλού.

Μαξ Τι έκανε τελικά;

Σερβιτόρα Χάπια, αυτό έκανε. Πήρε χάπια. Θέλετε να σας πω κάτι άλλο; Τέσσερεις άλλες κοπέλες μέσα εδώ πήραν τα ίδια χάπια. Ορίστε, τώρα ξέρετε. Τέσσερεις. Και ξέρετε ποια είναι η μια από τις τέσσερεις; (Γνέφει με το κεφάλι προς την κατεύθυνση του Πέτερ)

Μαξ Η Μονίκ;

Σερβιτόρα (Καταφάσκει θριαμβευτικά κουνώντας το κεφάλι) Μη τυχόν και πείτε σε κανέναν πως σας το είπα. Ρωτήστε τη Χέττι. Ρωτήστε την. Αυτή τα αγόρασε.

(Μετά από αυτά συνεχίζει τη δουλειά της περνώντας από πόστα)

Μαξ Το ήξερα ότι θα συμβεί αυτό. Το ήξερα. Αλλά δεν μπορεί να γίνει έτσι. Τι τις κάνει να νομίζουν ότι αν πάρουν ένα χάπι από το στόμα τους, αυτό θα επηρεάσει τη μήτρα τους; Ένας είναι ο δρόμος, ο δρόμος από εκεί που μπήκε. Τί συμβαίνει με το χάπι; Τίποτε; Τίποτε δεν μπορεί να συμβεί. Ερεθίζεται το στομάχι, αυτό συμβαίνει, και ζουλιέται. Καταλαβαίνετε; Πιέζει τη μήτρα, την αναγκάζει.

Νικ Ορίστε μας, ο γιατρός! Τι ξέρεις εσύ γι' αυτά τα πράγματα;

Μαξ Ξέρω πολύ καλά γι' αυτά τα πράγματα. Μόνο ένα φάρμακο έχει αποτέλεσμα, αν το καταπιεί. (Συνωμοτικά) Και ξέρετε ποιο είναι αυτό; Λέγεται «Ερυσίβη». Το έχετε ακούσει ποτέ; Το μόνο πράγμα που κάνει κάτι. Και αυτό είναι σπάνιο. Ναι! Τα μελέτησα αυτά όταν ήμουν στο στρατό που δεν είχα τί να κάνω. Πολύ ενδιαφέρον αυτό, αυτή η ψυχολογία. Πολύ περίπλοκη. Το ήξερα ότι η Ουίνι ήταν έγκυος από την πρώτη στιγμή που μπήκε μέσα δω.

(Όλη αυτή την ώρα οι ζαχαροπλάστες συμμαζεύουν το πόστο τους και τώρα είναι έτοιμοι προς αναχώρηση. Αποχαιρετάνε τους υπόλοιπους. Καθώς φεύγουν ο Μαξ τους φωνάζει)

Μαξ Μερικοί-μερικοί την έχουν πολύ εύκολη!

(Οι ζαχαροπλάστες αναχωρούν και καθώς φεύγουν ξεσπάει ένας καυγός ξαφνικά στο πόστο του Πέτερ. Ο Πέτερ αρπάζει από τα χέρια μιας Σερβιτόρας έναν ασημένιο δίσκο με ψάρια και τον συντρίβει στο πάτωμα. Αυτή είχε σερβίρει την παραγγελία της η ίδια, επειδή ο Πέτερ ήταν απασχολημένος και είχε γυρισμένη την πλάτη)

Πέτερ Θα περιμένεις εμένα, εντάξει; ΕΓΩ σερβίρω, ζητάς από ΕΜΕΝΑ!

Σερβιτόρα Είχες δουλειά.

Πέτερ Δεν ξέρω τίποτε. Αυτή εδώ είναι η δική μου θέση και εκεί (δείχνει την άλλη μεριά του πάγκου) ΕΚΕΙ στέκεσαι εσύ.

Σερβιτόρα Για ένα, λεπτό! Ποιος στο διάολο θαρρείς πώς είσαι;

Πέτερ Δεν είναι δουλειά σου ποιος είμαι. Είμαι μάγειρας, έτσι; Και εσύ είσαι σερβιτόρα. Και μες στην κουζίνα θα κάνεις αυτό που σου λέω εγώ, εντάξει; Εσύ κάνεις ότι γουστάρεις στην τραπεζαρία.

Σερβιτόρα (Παίρνει ένα άλλο πιάτο από το φούρνο) Δε θα μου δίνεις εσύ διαταγές!

Πέτερ (Αρπάζει το πιάτο από τα χέρια της για δεύτερη φορά και το συντρίβει στο πάτωμα ξανά, φωνάζει) Άς'το! Άς'το σου είπα Εγώ θα σε σερβίρω! Εγώ! Εγώ! Αυτό εδώ είναι το δικό μου βασίλειο! Αυτή είναι η πλευρά που εγώ ζω. Αυτή!

Σερβιτόρα Άε στ' ανάθεμα!!! Παλιοβρωμιάρη Γερμαναρά!

(Κατεβάζει πιάτα πάνω στον πάγκο και φεύγει. Ο Πέτερ την ακολουθεί. Υπάρχει γενικό πανδαιμόνιο και διαμαρτυρίες από τις άλλες σερβιτόρες που ανυπομονούν να πάρουν τις παραγγελίες τους)

Πέτερ Τι με είπες; Τι είπες; Πες το ξανά! (Αλλά αυτή έχει φύγει γρήγορα προς την τραπεζαρία. Αυτός της στριγγλάει!) ΠΕΣ ΤΟ ΞΑΝΑ!

(Η στριγγλιά τώρα φέρνει την προσοχή όλων πάνω σ' αυτόν. Όλοι τον κοιτάνε σαν να είναι ένα τρομαγμένο ζώο. Ο Πέτερ στέκεται σε υπερδιέγερση στο αριστερό πίσω μέρος της σκηνής, με την πλάτη στους θεατές. Ξαφνικά στριφογουρίζει δυνατά και σε κατάσταση παροξυσμού, αμόκ, ψάχνει να βρει κάτι βίαιο να κάνει. Στην αρχή ορμάει προς τα εμπρός, ύστερα σταματά. Ύστερα, ορμάει προς τα δεξιά του και ξανά σταματάει. Ύστερα, κραυγάζοντας "Auf geht' s" ορμάει τρέχοντας σε ένα μέρος κάτω από τον πάγκο σερβιρίσματος (serving counter) κοντά στον Μάικλ και αρπάζοντας ένα μπαλτά χτυπάει δυνατά κάτι κάτω από τον πάγκο. Ακούγεται ένας αργός συριστικός ήχος και οι φλόγες του φούρνου σβήνουν. Υπάρχει ένα δευτερόλεπτο πλέριας σιγής πριν συνειδητοποιήσει κανείς τί έχει συμβεί και ύστερα ο Φρανκ και άλλοι δύο πέφτουν επάνω του, προσπαθώντας να τον ακινητοποιήσουν.

Ο Σεφ ωθείται από τα γεγονότα να κάνει κάτι επιτέλους, και τρέχει κι αυτός στη σκηνή που διαδραματίζεται, αλλά ο Πέτερ διαφεύγει και δραπετεύει προς την τραπεζαρία. Ο Φρανκ και άλλοι τρέχουν πίσω του. Όλα αυτά συνέβησαν πολύ γρήγορα, πριν έχει χρόνο κάποιος να κάνει κάτι γι' αυτήν την κατάσταση, αλλά μέσα στη γενική συμπλοκή ακούγονται κραυγές, όπως οι παρακάτω:

ΜΑΙΚΛ: Έσπασε την παροχή του γκαζιού! Κλείστε τον γενικό!

ΦΡΑΝΚ: Πιάστε τον, κρατάτε τον!

ΚΕΒΙΝ: Χριστέ μου, θα τη σκοτώσει!

ΧΑΝΣ: Μην είσαι ηλίθιος! Συγκρατήσου! Άστο έληξε!

(Όταν ο ΠΕΤΕΡ έχει πια εξαφανιστεί στην τραπεζαρία, υπάρχει μια άλλη σιγή, καθώς όλοι περιμένουν να ακούσουν τι θα ακολουθήσει. Μερικοί δεν είναι καν σίγουροι για το τι προηγήθηκε. Στο γυάλινο χώρισμα, έχουν μαζευτεί σχεδόν όλοι και προσπαθούν να δουν τι γίνεται στην τραπεζαρία. Ξαφνικά ακούγεται ένας απίστευτος πάταγος καθώς πιατικά συντρίβονται στο πάτωμα. Κάποιες σερβιτόρες, και, προφανώς, πελάτες στριγγλίζουν)

ΚΕΒΙΝ Παναγία Παρθένα! Τον έχει πιάσει αμόκ!

ΓΚΑΣΤΟΝ Ο τρελός! Πέταξε όλα τα πιάτα από τον μπουφέ!

ΜΑΙΚΛ Έχει κατασκίσει τα χέρια του(Απομακρύνεται από το πλήθος στο γυάλινο χώρισμα και κινείται προς το εμπρός μέρος της σκηνής).

ΚΕΒΙΝ Το ήξερα ότι κάτι σαν κι αυτό θα συνέβαινε. Το ήξερα. Όταν στερείς από έναν Άνθρωπο την αξιοπρέπεια του, θα πολεμήσει σαν τρελός. Το βλέπετε τώρα; Καταλαβαίνετε τώρα ;

(Αυτοί που είναι μαζεμένοι στην είσοδο προς την τραπεζαρία ανοίγουν δρόμο καθώς ο Φρανκ, ο Αλφρέντο και ο Χανς φέρνουν τον Πέτερ πίσω. Τα χέρια του είναι μεσ' τα αίματα. Πιτσιλιές από αίματα στο πρόσωπό του. Φαίνεται τόσο εξαντλημένος. Τον φέρνουν προς το εμπρός της σκηνής. Ο Μαικλ στα βιαστικά βρίσκει ένα σκαμπώ).

ΣΕΦ Τηλεφωνείστε να έρθει ένα ασθενοφόρο.

ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ Η Μονίκ τηλεφωνάει.

(Η Μονίκ ανοίγει δρόμο σπρώχνοντας μέσα από το πλήθος. Κλαίει με αναφιλητά, αλλά φέρνει το κουτί των «Πρώτων Βοηθειών» και ένα τραπεζομάντηλο. Ο Αλφρέντο αρπάζει το τραπεζομάντηλο και το σκίζει σε λωρίδες. Αυτή δοκιμάζει να αλείψει ελαφρά κάποιο υγρό στα χέρια του Πέτερ. Αυτός πετάγεται. Όλα αυτά είναι πάνω από όσο μπορεί να αντέξει η Μονίκ. Τα παρατάει όλα και φεύγει τρέχοντας. Ο Αλφρέντο, όμως, πιάνει τα χέρια του Πέτερ και τα επιδένει.)

ΠΕΤΕΡ Τσούζει, Χριστέ μου, τσούζει.

ΑΛΦΡΕΝΤΟ Σκασμός!

ΣΕΦ: Τρελέ! (Σκύβει και επαναλαμβάνει) Τρελέ!... Λοιπόν; Τι; Όλη η κουζίνα έχει σταματήσει. Τρελέ! Ηλίθιε!

ΠΕΤΕΡ: (Στον Αλφρέντο) Τώρα νοιάζεται.

ΣΕΦ: Τι εννοείς «Τώρα νοιάζεται»; (Δεν μπορεί να πιστέψει αυτό που ακούει –μιλάει οργισμένα)

ΑΛΦΡΕΝΤΟ: Άφησε τον Σεφ. Ας τον τώρα. (Απαλά σπρώχνει τον Σεφ πιο κει, ώστε να περιποιηθεί τα τραύματα στα χέρια του Πέτερ).

ΣΕΦ: (Αποκτά πρόσβαση προς τον Πέτερ από άλλη κατεύθυνση) Τι εννοείς «Τώρα νοιάζεται» ; Νομίζεις πως ΕΣΥ θα με κάνεις να νοιάζομαι;

Εσύ; Εσύ; Ποιος είσαι εσύ, πες μου! Σ' όλον αυτόν τον μεγάλο κόσμο, ποιος είσαι εσύ, για τα' όνομα του Χριστού;

(Σ' αυτό το σημείο το πλήθος παραμερίζει για να περάσει ο ΜΑΡΑΝΓΚΟ. Δίνει την εντύπωση ενός ανθρώπου, οποίος μόλις έχει χάσει όλα του τα χρήματα στο χρηματιστήριο, σαν από στιγμή σε στιγμή θα πάθει κρίση. Στην αρχή δεν μπορεί να μιλήσει. Το μόνο που κάνει είναι χειρονομώντας, με τα χέρια ψηλά στον αέρα, να δείχνει στον Πέτερ τι έχει κάνει.)

ΜΑΡΑΝΓΚΟ Μου σταμάτησε όλο τον κόσμο μου... Πήρες άδεια από τον Θεό; Πες μου, πήρες άδεια; (Κοιτάζει τους άλλους-ίσως εκείνοι άκουσαν το Θεό να δίνει άδεια στον Πέτερ. Ύστερα στο Πέτερ): Δεν υπάρχει- κανένας- άλλος. Το ξέρεις αυτό; ΚΑΝΕΝΑΣ!

ΦΡΑΝΚ Έλα τώρα, ησύχασε, Μαράνγκο. Το παιδί θα φύγει. Φεύγει. Δεν είναι καλά. Μην ανησυχείς. (με το χέρι του γύρω στον ώμο του Μαράνγκο).

ΜΑΡΑΝΓΚΟ Γιατί όλοι με σαμποτάρουν Φρανκ; Τους δίνω δουλειά, τους πληρώνω καλά, έτσι δεν είναι; Τρώνε, ό,τι θέλουν, ναι; Δεν ξέρω τι άλλο να δώσω σ' έναν άνθρωπο. Έχει δουλειά, τρώει, του δίνω λεφτά. Αυτή είναι η ζωή, έτσι δεν είναι; Δεν έχω κάνει κάποιο λάθος. Ζω στον σωστό κόσμο, δεν ζω; (Στον Πέτερ) Και εσύ σταμάτησες αυτόν τον κόσμο. Ένα αμούστακο! Ένα νιάνιαρο! Τον σταμάτησες! Πες μου, γιατί; Ίσως έχει να μου πεις κάτι που εγώ δεν ξέρω- λοιπόν, πες μου. (Καμία απάντηση) Θέλω να μάθω. (Στον Φρανκ) Υπάρχει κάτι που δεν ξέρω; (Ο Πέτερ σηκώνεται και πονώντας απομακρύνεται. Όταν φτάσει σε ένα σημείο στο πίσω μέρος της σκηνής κεντρικά, ο **Μαράνγκο** του κραυγάζει): ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΕ ! ΤΡΕΛΕ! ΗΛΙΘΙΕ!

(Τώρα τρέχει προς αυτόν): Τι περισσότερο θέλεις; Τι άλλο υπάρχει; Πες μου!!!

(Τον ταρακουνάει, αλλά δεν παίρνει καμία απάντηση. Ο Πέτερ ξανά προσπαθεί να φύγει. Και ξανά ο **Μαράνγκο** κραυγάζει): Τι περισσότερο υπάρχει;

(Ο Πέτερ σταματάει, γυρίζει με πόνο και με θλίψη, κουνάει το κεφάλι σαν να λέει: « Αν δεν το ξέρεις, δεν μπορώ να στο εξηγήσω». Και έτσι απομακρύνεται προς τα δεξιά και βγαίνει από τη σκηνή. Ο Μαράνγκο παραμένει αντιμέτωπος με το προσωπικό του, οι οποίοι στέκονται ολόγυρα, σχεδόν κατηγορώντας τον, και τον κοιτούν.... Και ρωτάει ξανά): ΤΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ; ΤΙ ΑΛΛΟ ΥΠΑΡΧΕΙ;

(Έχουμε δει ότι ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ κι έτσι τα φώτα σβήνουν αργά...).

